

การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์
ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

การุณ รุ่งกรวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2552

การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์
ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

การุณ รุ่งกรวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์
ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

การุณ รุ่งกรวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2552

การุณ ฐนกรวงศ์. (2552). *การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของ*
ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้ม
พฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร
โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสและรายได้ต่อเดือน ทัศนคติต่อ
การชมรายการ ความพึงพอใจต่อการชมรายการและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานี
โทรทัศน์ NBT และ THAI PBS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์
NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 280 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
ถ้าพบความแตกต่างใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด การวิเคราะห์ความ
สัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ชมรายการทั้งสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ส่วน
ใหญ่เป็นเพศหญิง และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ระดับการศึกษา
ปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา สถานภาพโสด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือ
เท่ากับ 10,000 บาท

2. ทัศนคติต่อรายการต่าง ๆ โดยรวมของสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS สอดคล้อง
กัน คืออยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างกัน โดยทัศนคติต่อรายการ
ข่าวทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลางส่วนทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี
และทัศนคติต่อรายการสารคดีทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลางส่วนทางสถานีโทรทัศน์
Thai PBS อยู่ในระดับดี

3. ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ โดยรวมของสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง
และ THAI PBS อยู่ในระดับดี แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างกัน โดยทัศนคติต่อรูปแบบ
การนำเสนอด้านความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ สารที่ได้จากการรับชม และความคมชัดของภาพและ
เสียงทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับดี

4. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ และ ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับมีความพึงพอใจ

5. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS อยู่ในระดับเท่าเดิม และผู้ชมจะแนะนำให้เพื่อนชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

6. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

6.1 ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านสาระที่ได้จากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3 ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4 ทศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านรายการข่าว รายการสารคดี รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ สาระที่ได้จากการรับชม พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความคมชัดของภาพและเสียง ความบันเทิงที่ได้รับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแตกต่างกันด้านช่วงเวลาในการแพร่ภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5 ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการ โทรทัศน์ที่ชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.6 แนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.7 ทศนคติกับความพึงพอใจทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.8 ความพึงพอใจกับแนวโน้มพฤติกรรมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

A COMPARISON OF AUDIENCES' ATTITUDE, SATISFACTION AND BEHAVIORAL TREND
TOWARD NBT CHANNEL AND THAI PBS CHANNEL
IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT
BY
KAROON TANAKORNWONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University
March 2009

Karoon Tanakornwong. (2009). *A Comparison of Audiences' Attitude, Satisfaction and Behavioral Trend toward NBT Channel and THAI PBS Channel in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof. Supada Sirikudta.

The research was aimed to study a comparison of audiences' attitude, satisfaction and behavioral trend toward NBT Channel and Thai PBS Channel in Bangkok Metropolitan Area, classified by gender, age, occupation, education level, marital status and monthly income including to study the satisfaction of television program and the behavioral trend toward NBT Channel and Thai PBS Channel. Sample size was 280 audiences of NBT Channel and Thai PBS Channel in Bangkok Metropolitan Area. Data was gathered through questionnaire. The statistics for data analysis were percentage, mean and standard deviation. The statistics for hypotheses proving were t-test and one-way ANOVA. When there was the difference with statistical significance, paired difference analyzed by using Least Square Difference. The relationship between variables was considered through Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The findings were as follows:

1. Most of NBT Channel and Thai PBS Channel audiences were female, between 21 and 30 years of age, holding bachelor degree, student, single status, and having average monthly income of 10,000 Baht or below.

2. The attitude toward overall programs of NBT Channel and Thai PBS Channel was consistent at moderate level. Considering in each program category, the attitude toward program of both channels was different. The attitude toward news program of NBT Channel and Thai PBS Channel was at moderate level and good level, respectively. The attitude toward documentary program of NBT Channel and Thai PBS Channel was at moderate level and good level, respectively.

3. The attitude toward overall program presentation of NBT Channel and Thai PBS Channel was at moderate level and good level, respectively. Considering in each category, the attitude toward program presentation of both channels was different. The attitude toward program presentation of NBT Channel in category of rapid reporting in current situation, useful information, and quality of picture and sound was at good level.

4. The NBT Channel audiences' satisfaction was at neither satisfied nor dissatisfied level, whereas the Thai PBS Channel audiences' satisfaction was at satisfied level.

5. The NBT Channel and the Thai PBS Channel audiences' behavioral trend were at the same level. The audiences were at the uncertain level on recommending their friends to view the program of both channels.

6. The hypotheses testing result were found as follows:

6.1 The difference in audiences' age influenced no difference in satisfaction toward Thai PBS Channel. Whereas the difference in audiences' age influenced the difference in satisfaction toward NBT Channel in category of overall satisfaction with statistical significance of 0.01 level.

6.2 The difference in audiences' occupation influenced no difference in satisfaction toward NBT Channel. Whereas the difference in audiences' occupation influenced the difference in satisfaction toward Thai PBS Channel in category of usefulness comparable to time consuming with statistical significance of 0.05 level.

6.3 The difference in audiences' marital status influenced no difference in satisfaction toward NBT Channel. Whereas the difference in audiences' marital status influenced the difference in satisfaction toward Thai PBS Channel in category of the satisfaction compared to expectation with statistical significance of 0.05 level.

6.4 The attitude toward NBT Channel and Thai PBS Channel program and presentation considering in each category: news program, documentary program, children & youth program, health program, entertainment & travel program, and art & culture program, rapid reporting in current situation, variety of program, new unseen program,

useful information, host speaker, quality of picture and sound, and entertaining was different with statistical significance of 0.01 levels, whereas in category of broadcasting time, the attitude of both channels also was different with statistical significance of 0.05 level.

6.5 The satisfaction toward NBT Channel and Thai PBS Channel program was different in category of the satisfaction comparable to expectation, usefulness comparable to time consuming, and overall satisfaction toward the program with statistical significance of 0.01 level.

6.6 The behavioral trend toward NBT Channel and Thai PBS Channel program was different with statistical significance of 0.01 level.

6.7 The correlation between attitude and satisfaction toward NBT Channel and Thai PBS Channel was in positive direction with statistical significance of 0.01 level.

6.8 The correlation between satisfaction and behavioral trend toward NBT Channel and Thai PBS Channel was in positive direction with statistical significance of 0.01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชม
รายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์NBT และTHAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร ของ การุณ สุณกรวงศ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิษฐ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ __ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.สุพาดา สิริกุตตา ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ ผศ.ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยชิ้นนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต้องงานวิจัยชิ้นนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ได้เลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนผู้วิจัยให้เป็นคนดี ชยัน อดทน ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม และมอบโอกาสการศึกษาเป็นวิชาความรู้ติดตัว เพื่อทดแทนคุณต่อสังคมและประเทศชาติ

สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์และความดีอันพึงจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดามารดา ญาติและบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

การุณ จูณกรวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบความคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ.....	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	14
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร.....	17
แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสาร.....	20
แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร.....	23
รูปแบบรายการโทรทัศน์.....	25
ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ NBT.....	26
ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	31
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	110
สังเขปความมุ่งหมายและความสำคัญ.....	110
สมมติฐานและขอบเขตการวิจัย.....	111
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	113
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	113
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	115
การอภิปรายผล.....	128
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า.....	131
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	133
บรรณานุกรม.....	134
ภาคผนวก.....	136
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	147

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ.....	33
สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 2	
2 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	35
3 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานี โทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	36
4 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทาง สถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	37
5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA).....	43
6 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
7 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดกลุ่มใหม่.....	51
8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อรายการต่าง ๆ ของ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS..	53
9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ โทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	56
10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชม รายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	57
11 แสดงการเปรียบเทียบเพศของผู้ชมที่มีผลต่อความพึงพอใจในการชม รายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	59
12 แสดงการเปรียบเทียบอายุของผู้ชมที่มีผลต่อความพึงพอใจในการชม รายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	60
13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชม รายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม จำแนกตามอายุ.....	62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	63
15 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	65
16 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	66
17 แสดงการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT.....	68
18 แสดงการเปรียบเทียบเพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	71
19 แสดงการเปรียบเทียบอายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	72
20 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	74
21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมจำแนกตามอาชีพ.....	75
22 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	.76
23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่ากับเวลาที่เสียไป จำแนกตามอาชีพ.....	77
24 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	78
25 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	80

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
26 แสดงการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่มีผลต่อความพึงพอใจในการ ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	82
27 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	83
28 แสดงการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	88
29 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	90
30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับ ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS.....	92
31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการ กับแนวโน้มพฤติกรรมการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานี โทรทัศน์ Thai PBS.....	101
32 แสดงสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน...	104

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	8
2 แสดงแบบจำลองของทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ.....	11
3 แสดงแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	16
4 แสดงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารจากแหล่งกำเนิดไปยังจุดหมาย.....	22
5 แสดงลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร.....	22

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนี้โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม การดำรงชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างเร่งรีบ มีการแข่งขันกันสูงมาก ทำให้ผู้คนต่างต้องคอยปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้การรับข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมาก การติดตามข้อมูลข่าวสารนั้นมีหลายช่องทาง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต สื่อที่ได้รับความนิยมและเข้าถึงได้เกือบทุกครัวเรือนในปัจจุบันคือ สื่อโทรทัศน์ที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 สถานีวิทยุโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สถานีวิทยุโทรทัศน์สีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. (Modernnine TV) สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) และองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย (Thai PBS) โดยออกอากาศให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ที่ออกอากาศโดยมิได้หวังซึ่งผลกำไรขององค์กรโดยได้รับเงินสนับสนุนจากทางรัฐบาลมีอยู่ 2 สถานีโทรทัศน์คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) และองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย (Thai PBS)

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) ถือเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อหลักของรัฐบาลภายใต้การดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2528 เพื่อเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ทำหน้าที่ให้ความรู้ การศึกษา เผยแพร่ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลตลอดจนส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย (Thai PBS) จัดตั้งขึ้นจากพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียง และแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ.2551 โดยประกาศใช้ใน ราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2551 และมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 โดยให้ กรมประชาสัมพันธ์โอนกิจการสถานีโทรทัศน์ทีไอทีวี ไปอยู่ในการกำกับดูแลขององค์การแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาของโทรทัศน์สาธารณะ ที่มุ่งเน้นการก่อเกิดประโยชน์สาธารณะ โดยไม่อยู่ใต้อำนาจของอิทธิพลทั้งด้านการเมือง และธุรกิจ ตลอดจนปลอดพ้นจากอำนาจรัฐ ซึ่งเคยผูกขาดความเป็นเจ้าของสัมปทานคลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS นี้แยกพิจารณาออกเป็นลักษณะด้าน ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ทัศนคติของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS แนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมรายการโทรทัศน์มีต่อสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ซึ่งข้อมูลเหล่านี้อาจจะเป็นแนวทางเพื่อประกอบการพิจารณาวางแผนการจัดรายการ การปรับปรุงแก้ไข สิ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการตอบสนองความต้องการของประชาชนและประโยชน์สูงสุดแก่สังคมส่วนรวม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม ต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS
5. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS
6. เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวางนโยบายบริหารสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดรายการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม

2. เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการเปรียบเทียบผลการศึกษาทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ทั้งเพศชาย และเพศหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ทั้งเพศชาย และเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง แบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 74) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% โดยความผิดพลาดไม่เกิน 10% เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจต้องเป็นผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 2 สถานี จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 271 คน และเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง 9 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 280 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก
2. กลุ่มนุรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบางกะปิ และเขตวังทองหลาง
3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว
4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา
5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตบางแค
6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ และเขตหนองแขม

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างเขตแต่ละเขตจากกลุ่มการปกครองดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มจับสลากกลุ่มละ 1 เขต ได้จำนวน 6 เขต ดังนี้ เขตสัมพันธวงศ์ เขตจตุจักร เขตลาดกระบัง เขตคลองเตย เขตจอมทอง และเขตตลิ่งชัน

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนตัวอย่างจากแต่ละเขตตามขั้นตอนที่ 1 เขตละเท่า ๆ กัน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเลือกแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

1.1.2.2 21 -30 ปี

1.1.2.3 31 - 40 ปี

1.1.2.4 41 - 50 ปี

1.1.2.5 50 - 60 ปี

1.1.2.6 61 ปีขึ้นไป

1.1.3 อาชีพ

1.1.3.1 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.3.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.3.3 นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา

1.1.3.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.3.5 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 สถานภาพสมรส

1.1.5.1 โสด

1.1.5.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.1.5.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.1.6 รายได้ต่อเดือน

- 1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
- 1.1.6.2 10,001 - 15,000 บาท
- 1.1.6.3 15,001 - 20,000 บาท
- 1.1.6.4 20,001 - 25,000 บาท
- 1.1.6.5 25,001 บาท ขึ้นไป

1.2 ทักษะของผู้ชมรายการโทรทัศน์ระหว่างสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS

2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) แบ่งเป็นดังนี้

2.1 ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์

- 2.1.1 สถานีโทรทัศน์ NBT
- 2.1.2 สถานีโทรทัศน์ Thai PBS

2.2 แนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์

- 2.2.1 สถานีโทรทัศน์ NBT
- 2.2.2 สถานีโทรทัศน์ Thai PBS

นิยามศัพท์เฉพาะ

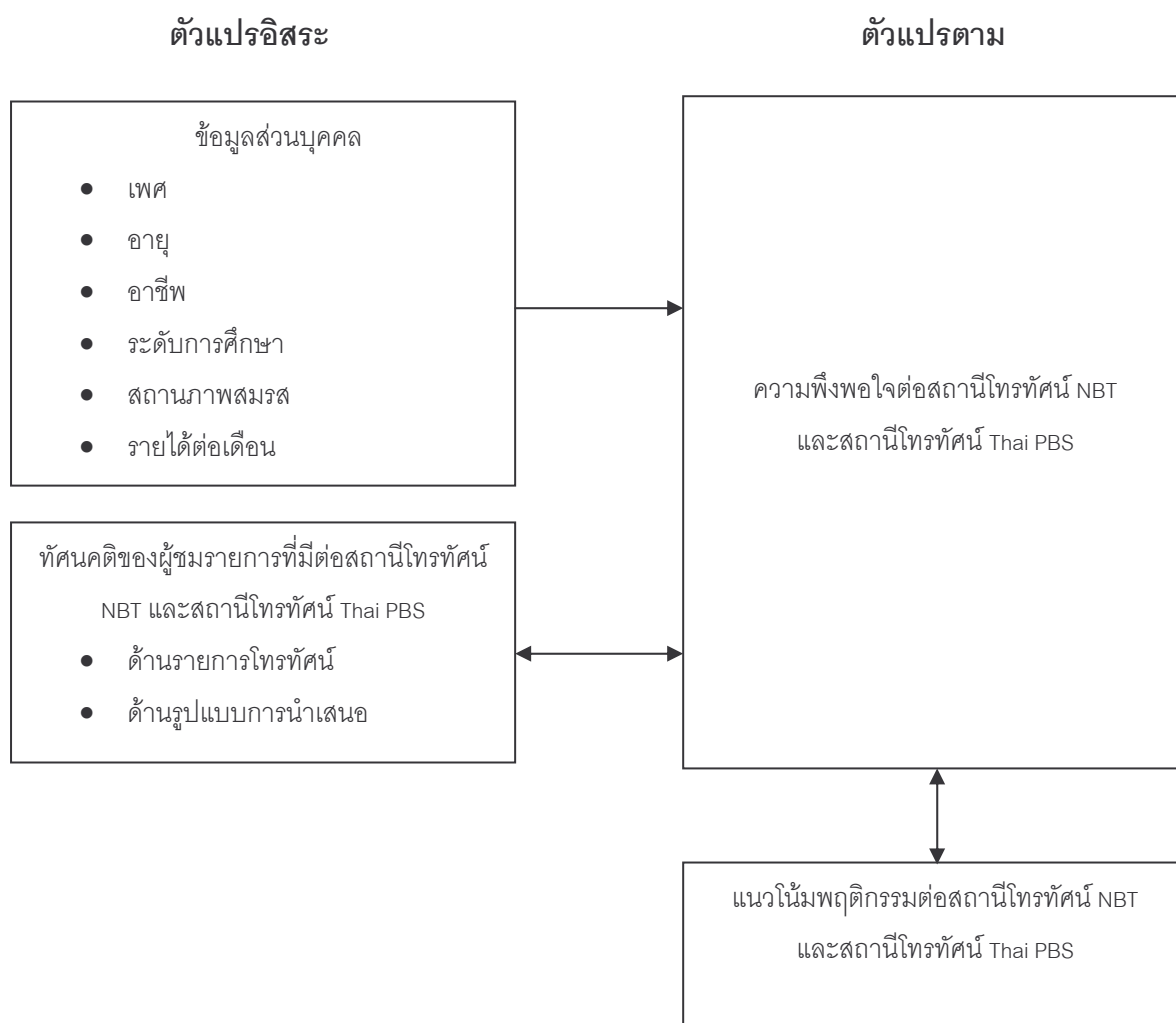
1. สถานีโทรทัศน์ NBT หมายถึง สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์
2. สถานีโทรทัศน์ Thai PBS หมายถึง องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย
3. ลักษณะด้านข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ที่มีผลต่อทัศนคติต่อสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดของผู้ชมรายการที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ประกอบด้วย
 - 4.1 ด้านรายการโทรทัศน์ ได้แก่ รายการข่าว รายการสารคดี รายการกีฬา ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม
 - 4.2 ด้านรูปแบบการนำเสนอ ได้แก่ ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ สารที่ได้จากการรับชม ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความคมชัดของภาพและเสียงและความบันเทิงที่ได้รับ

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกับความคาดหวัง ความคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปและความพึงพอใจที่ผู้ชมรายการมีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

6. แนวโน้มพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้มความต้องการรับชมรายการจากทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ว่ามีความต้องการเพิ่มมากขึ้น เท่าเดิม หรือลดลงและจะแนะนำให้ผู้ชมรับชมด้วยหรือไม่

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
3. ทักษะคดีของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
5. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
6. ทักษะคดีของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร
7. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ
2. แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
4. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร
5. แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสาร
6. แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร
7. รูปแบบรายการโทรทัศน์
8. ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ NBT
9. ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ

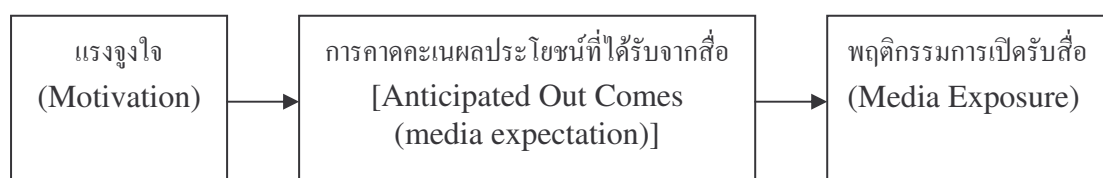
แนวทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ (Action / Motivation Perspective) แนวทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อเน้นใช้แนวทางการอธิบายพฤติกรรมผู้รับสาร ด้วยหลักการเดียวกันกับแนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ และยังเป็นหลักการที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจด้วย คือเน้นการใช้สื่อที่ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายและเหตุผลตามหลักการที่อัลเฟรด ชูทซ์ (Alfred Achutz. 1972) ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เนื่องจากก่อนมนุษย์จะลงมือทำสิ่งใดจะต้องวาดภาพไว้ในใจก่อนแล้วว่านี้คือสิ่งที่ตนต้องการกระทำ นักวิชาการสื่อสารได้นำแนวทฤษฎีมาใช้กับพฤติกรรม的开รับสารของมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานการณ์ที่การใช้สื่อมีลักษณะเกิด ขึ้นอย่างมีเป้าหมาย และผู้รับสารนั้นสามารถอธิบายทางเลือกของเขาได้

แนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจในมีพื้นฐานหลักอยู่ 3 ประการ คือ

พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นอิสระไม่เพียงแต่ที่จะเลือกพฤติกรรมต่าง ๆ เท่านั้น หากแต่ยังมีอิสระที่จะให้ความหมายส่วนตัวกับพฤติกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ได้กล่าวคือ ไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นเหมือนกับคนอื่น ๆ แม้ว่าจะมีแรงจูงใจบางอย่างอยู่ภายใต้มนุษย์แต่เราควรศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่ผู้รับสารสามารถอธิบายความหมาย และวัตถุประสงค์ที่แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

ทฤษฎีนี้มีสิ่งสำคัญคือเรื่องของอนาคต อนาคตเป็นสิ่งที่ผู้รับสารสามารถมองเห็น นั่นคือผู้รับสารสามารถคาดการณ์ได้ว่า หากพฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้นจะมีสิ่งใดเกิดขึ้นตามบ้างในอนาคตด้วย เหตุนี้คำว่าทฤษฎีความคาดหวัง (Expected Theory) จึงถูกนำมาใช้กับแนวทฤษฎีนี้ เมื่อได้นำเอามาใช้ศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสาร และพฤติกรรมการสื่อสาร

แมคไกว์ และ กูว์วิท. (1974) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทฤษฎีนี้ว่าในการนำแนวทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาผู้รับสารนั้น พฤติกรรมที่เปิดรับสื่อถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมอิสระ ซึ่งผู้รับสารแสวงหาเพื่อที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์ระดับพลัน (Immediate Benefit) หรือผลประโยชน์ที่ตามมาในอนาคต (Delayed Benefit) ซึ่งล้วนแต่เป็นผลประโยชน์ที่ผู้รับสารมองเห็นและต้องการ

ภาพประกอบ 2 แสดงแบบจำลองของทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ความหมายทัศนคติ

ความหมายของทัศนคตินั้นมีผู้ได้ให้ความหมายไว้มากมายซึ่งแตกต่างกันไปดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2540:191) ให้ความหมายทัศนคติ คือ สิ่งซึ่งเราทำการอธิบายด้วยวิธีการอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดของผู้บริโภค ซึ่งสิ่งที่เป็นสาเหตุที่อยู่ภายในดังกล่าวนี้นั้นเองเป็นเหตุทำให้มีผลกระทบต่อบรรยากาศของพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งเป็นส่วนที่สามารถสังเกตเห็นได้

ชิฟแมนและคานัค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2539: 188; อ้างอิงจาก Schiffman and Kanuk.n.d.) ให้ความหมายทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ซิลเวอร์แมน (ศุภร เสรีรัตน์. 2544: 171; อ้างอิงจาก Silverman.n.d) ให้ความหมายทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อลักษณะใด ๆ โดยเฉพาะสำหรับตัวกระตุ้น อันได้แก่ บุคคล วัตถุ และสถานการณ์

คำว่า Attitude ภาษาไทยมีคำหลายคำ เช่น ทศนคติ เจตคติ ทำที่ความรู้สึก แต่ในความหมายของคำศัพท์ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Readiness to act) ถ้าเรามีทำที่ความรู้สึกหรือทศนคติในเชิงบวก เราย่อมปฏิบัติออกมาในทางบวก แต่ถ้าเรามีทำที่ความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ

องค์ประกอบของทศนคติ

เจนกินส์ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2543 : 192 ; อ้างอิงจาก Jenkins.n.d) ได้แบ่งองค์ประกอบของทศนคติออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Element) หมายถึง อากาทางวัตถุที่ทศนคติเข้าไปเกี่ยวข้องและได้รับการนึกเห็นภาพพจน์ หรือความเชื่อที่ช่วยสร้างคุณค่าประกอบด้วยความเชื่อต่าง ๆ

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับความชอบ (Affective Element) หมายถึง ความรู้สึกของการชอบและไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าเรารู้สึกอย่างไร มีทั้งความรู้สึกในทางบวกและทางลบ

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral Element) หมายถึงแนวโน้มที่จะมีการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่คนเรามีทศนคติเกี่ยวข้องในสิ่งนั้น

ชิฟแมน และคานัค (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 106-107; อ้างอิงจาก Schiffman and Kanuk. n.d.) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของทศนคติว่ามี 4 ประการ คือ

1. ทศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งสิ่งหนึ่งประกอบด้วยแนวความคิดการบริโภคเฉพาะอย่าง หรือแนวความคิดที่สัมพันธ์กับการตลาด

2. ทศนคติเป็นเรื่องของสิ่งสะสมในสมองที่ได้เรียนรู้มา ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์โดยตรง ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่นและการเปิดรับจากสื่อมวลชน

3. ทศนคติไม่เปลี่ยนแปลงมีแนวโน้มจะคงเส้นคงวา และมีความสอดคล้องกันเป็นไปในทางเดียวกัน

4. ทศนคติเกิดขึ้นภายใต้สภาวะแวดล้อม เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่สิ่งแวดล้อมถูกกระทบโดยสถานการณ์

ประเภทของทศนคติ

วอลเลอริส (ศุภร เสรีรัตน์. 2544: 173; อ้างอิงจาก Walter. 1978: 261) ได้แบ่งประเภททศนคติไว้ 5 ประเภท ได้แก่

1. ความเชื่อ (Beliefs) คือ ความโอนเอียงที่ทำให้ต้องยอมรับ เพราะเป็นข้อเท็จจริงและเป็นสิ่งที่มีการสนับสนุนโดยความเป็นจริงหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่มีน้ำหนักมาก ส่วนใหญ่ความเชื่อจะเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ถาวรแต่อาจจะมีหรือไม่มีสำคัญก็ได้

2. ความคิดเห็น (Opinions) คือ ความโน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน ความคิดเห็นมักจะเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและง่ายที่จะเปลี่ยนแปลง
3. ความรู้สึก (Feelings) คือ ความโน้มเอียงซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ
4. ความโอนเอียง (Inclination) คือ รูปแบบบางส่วนของทัศนคติเมื่อผู้บริโภคมองอยู่ในภาวะที่ตัดสินใจไม่ได้
5. ความมีอคติ (Bias) คือ ความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติหรือความเสียหายในทางตรงกันข้ามกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต เพราะการรู้ถึงทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าเป็นไปในทิศทางใดย่อมทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทำนายพฤติกรรมที่อาจจะเกิดขึ้นของบุคคลนั้นได้และสามารถวางแผนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับบุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2540: 251) การวัดทัศนคติสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การรายงานด้วยตนเอง (Self Report) การสังเกตจากพฤติกรรมที่เด่นชัด (Observation) เทคนิคทางอ้อม (Indirect techniques) การศึกษาตามวัตถุประสงค์ (Performance of objective task) ปฏิกริยาทางกายภาพ (Physiological reaction techniques) และสเกลการให้คะแนนทัศนคติต่าง ๆ (Attitude scales) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดทัศนคติโดยตรง โดยจะขอล่าวเฉพาะสเกลวัดที่ใช้ในงานวิจัยนี้เท่านั้น

1. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีการลิเคิร์ต (Likert Method of Sumated Ratings) วิธีนี้สร้างขึ้นโดย เรอนิส ลิเคิร์ต (Rensis Likert) โดยการสร้างข้อความ (Attitude Statements) ขึ้นหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีให้เลือก 5 ข้อ คือ 1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นทางบวกหรือทางลบ การให้คะแนนอาจให้ตั้งแต่ 0 ถึง 4 หรือจาก 1 ถึง 5 การตีความหมายของคะแนนไม่แตกต่างกัน

2. การวัดทัศนคติโดยวิธีจำแนกความหมาย (Semantic Differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่เราศึกษา โดยทั่วไปสเกลแบบเทคนิคความหมายจำแนกจะประกอบด้วยข้อให้เลือก 7 ข้อ จะให้กลุ่มบุคคลที่จะศึกษาประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สเกลนี้ให้ผู้ตอบประเมินค่ามากมาย เช่น ดี-เลว, ช้า-เร็ว, สะอาด-สกปรก เป็นต้น โดยการประเมินนั้นจะใช้คำคุณศัพท์ซึ่งตรงข้ามกัน ดังตัวอย่างที่กล่าวมาและลำดับข้อความมากมาย จากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งทั้งหมด 7 อันดับ

ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

ทัศนคติมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การรู้ถึงทัศนคติของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นไปในทิศทางใด ย่อมจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถวางแผนและดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับบุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้อย่างถูกต้อง

ภิรมย์ เจริญผล (2538:168) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดทัศนคติ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี มากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งทัศนคติของบุคคลนี้จะเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใด นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อบุคคลนั้นได้อย่างถูกต้อง และเป็นแนวทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุม พฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วย

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน การที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดนั้นเป็นสิทธิของแต่ละบุคคลแต่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข บุคคลในสังคมนั้นควรจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน และไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข การวัดทัศนคติจะทำให้ทราบว่า บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใด ดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ดังนั้น การรู้ถึงทัศนคติของบุคคลหนึ่งจะช่วยให้เราสามารถวางแผนและดำเนินการแก้ไขลักษณะที่ไม่เหมาะสมของบุคคลนั้นได้

4. วัดเพื่อให้เข้าใจสาเหตุและผล ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เปรียบเสมือนเป็นสาเหตุภายในที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปได้ต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมหรือสาเหตุภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง

จากแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคตินี้ สามารถนำไปวิเคราะห์ถึงทัศนคติในด้านต่าง ๆ ของประชาชน ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ว่ามีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งอาจจะเป็นความรู้สึกในเชิงบวก เชิงลบ หรือเฉย ๆ และสามารถวิเคราะห์ถึงความ สัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรมในการใช้บริการของประชาชนว่าเป็นอย่างไร

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

แนวทางการศึกษาในเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน (The Uses and Gratifications Approach) เป็นการเน้นความสำคัญของกลุ่มผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร คือผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับเนื้อหาข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

สมมติฐานเบื้องต้นของแนวทางการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ผู้รับสารจะเป็นผู้กระทำการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อสนองความพึงพอใจ
2. ผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกสื่อทั้งหมดที่มีอยู่
3. ผู้รับสารจะตระหนักว่าสื่อ นั้น จะสนองความต้องการความสนใจและมีความเกี่ยวข้องมากเพียงพอ
4. ผู้รับสารจะใช้สื่อใด ๆ โดยไม่รวมถึงการตัดสินใจจากพฤติกรรมการบริโภคสื่อตามความเคยชินเดิม

นอกจากนี้ ยังมีสมมติฐานเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่สรุปมีดังนี้

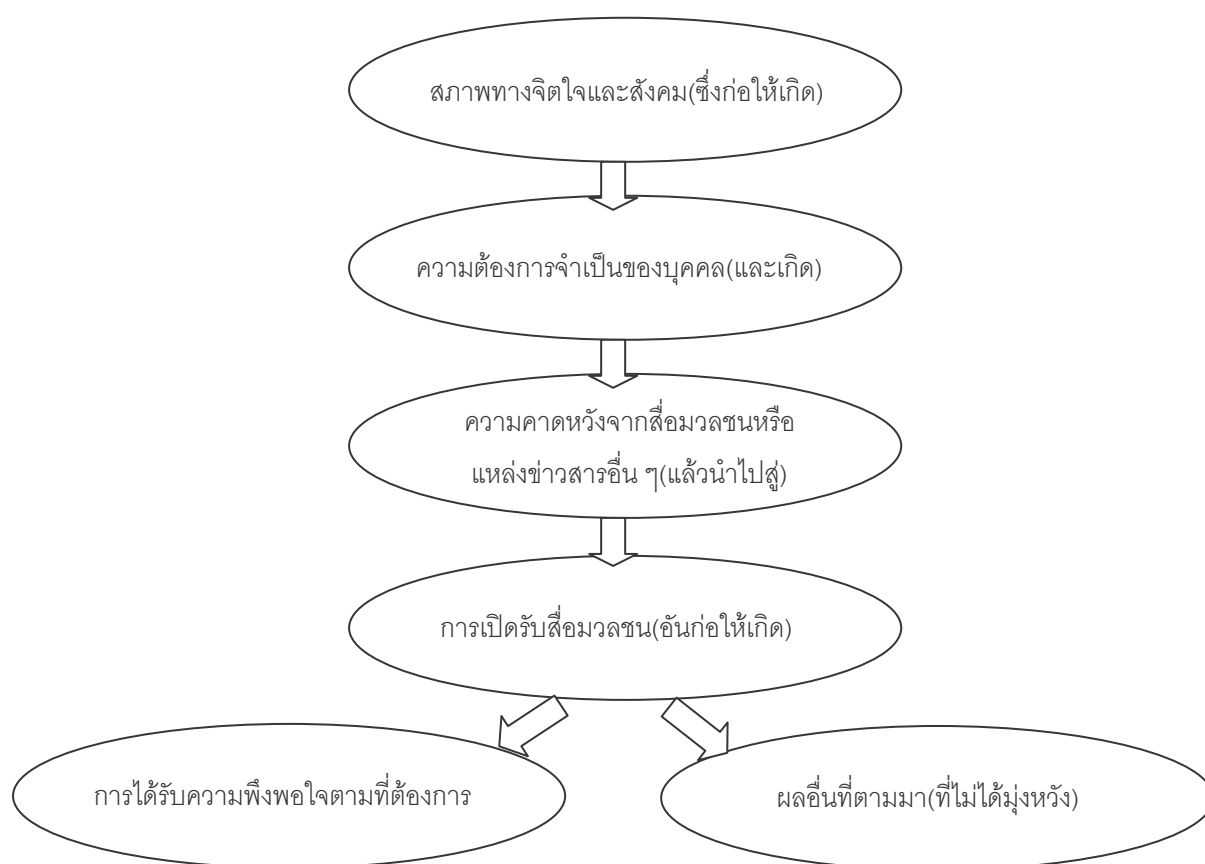
1. ผู้รับสารเป็นผู้แสวงหาข่าวสาร กระตือรือร้น
2. การใช้สื่อส่วนใหญ่มีเป้าหมายโดยตรง
3. สื่อแต่ละชนิดจะมีการแข่งขันกันในการตอบสนองความพึงพอใจ
4. ผู้รับสารได้เชื่อมโยงความต้องการของตนในการเลือกใช้สื่อ
5. การบริโภคสื่อทำให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจได้หลากหลาย
6. เนื้อหาของสื่อเพียงอย่างเดียวไม่สามารถใช้ทำนายรูปแบบของความพึงพอใจได้อย่างแม่นยำ
7. คุณลักษณะของสื่อ จะเป็นตัวกำหนดระดับความต้องการที่ได้รับการตอบสนองในเวลา ต่าง ๆ กัน
8. ความพึงพอใจที่ได้รับนั้น มีจุดเริ่มต้นมาจากเนื้อหาของสื่อ การเปิดรับหรือไม่เปิดรับสื่อ / สถานการณ์ทางสังคมซึ่งเปิดรับสื่อเกิดขึ้น

สำหรับคำว่า ความพึงพอใจนั้น ใน Longman Dictionary of Contemporary English อธิบายว่า หมายถึง ภาวะที่มีความพอใจ หรือภาวะที่ได้รับการตอบสนองความพอใจ คนเรามีเหตุผลในการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกันไป และเหตุผลนั้นทำให้คนเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนต่างประเภทกัน คำว่าเหตุผลนั้นหมายถึง อะไรบางอย่างที่สื่อมวลชนนั้น ๆ สามารถตอบสนองและสร้างความพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งก็เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลและนี่คือสิ่งที่เรียกว่า ความพึงพอใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541: 44-48). ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) หมายถึง ระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์กับความคาดหวังของลูกค้า ระดับความพอใจของลูกค้าเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล

พระ จิรโสภณ. “แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจคือ การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับ (1) สภาพทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิด (2) ความต้องการและความจำเป็นของบุคคล และเกิด (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชน หรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และ (6) ผลอื่น ๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้”

องค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องการใช้ประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจตามที่กล่าวมาอาจจะแสดงให้เห็นในรูปจำลองได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

แบบจำลองการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจนี้ เป็นแบบจำลองซึ่งได้กำหนดขึ้นมาเพื่ออธิบายถึงกระบวนการรับสารในการสื่อสารมวลชน และเพื่ออธิบายถึงการใช้สื่อมวลชนโดยปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับการต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง บุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์มีความตั้งใจ ซึ่งมีความต้องการในการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเองด้วยเหตุผลต่างๆ กัน

เหตุผลในการเลือกใช้สื่อมวลชน หรือเหตุผลในการติดตามข่าวสาร มีอยู่ 6 ประการดังนี้

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเพื่อให้ทันเหตุการณ์ทันสมัยและรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญพอที่ควรจะเรียนรู้
2. เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารช่วยในการตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนเองต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์รอบ ๆ ตัว
3. เพื่อได้รับข้อมูลประกอบการสนทนาในชีวิตประจำวัน (Discussion) โดยการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลนำไปใช้พูดคุยกับผู้อื่น
4. เพื่อต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว
5. เพื่อเสริมสร้างความคิดเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (Relaxing and Entertainment)
6. เพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายอารมณ์

4. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร

นันทวัฒน์ เพชรวิทย์ (2546: 14 – 15) การเปิดรับข่าวสารและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ความต้องการของตนรวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความต้องการการสื่อสารจากมนุษย์นั้น เนื่องมาจากความไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดก็จะมีความต้องการข่าวสารเพิ่มขึ้นเท่านั้น โดยการแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานสี่ประการของมนุษย์ คือ ต้องการรู้ในเหตุการณ์ ต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติให้ถูกต้อง และต้องการข่าวสารนั้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้ตนเอง (Alkin.1973)

โดยผู้รับข่าวสารมีพฤติกรรม的开รับสื่อและข่าวสารตามแบบเฉพาะของแต่ละคนแตกต่างกันไป แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อ นั้น เกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการดังนี้ (ชวรัตน์ เชิดชัย. 2537)

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่าปกติคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังเนื่องจากเกิดความรู้สึกสับสนวิตกกังวล หวาดกลัว และการเมินเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับบุคคลได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุดคือการอยู่กับสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร

2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น สื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าว ปกติมนุษย์จะอยากรู้อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุดไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้มีใช้เพราะสิ่งเหล่านั้นจะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่เป็นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่าง ๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์นั้น รวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self – Aggrandizement) โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัวในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสาร จึงต้องการแสวงหาและใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะทำให้ประโยชน์แก่ตนเองเพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมสร้างบารมี ช่วยให้ตนเองได้รับความสะดวกสบาย รวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิง

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชนโดยทั่วไป นอกจากองค์ประกอบเกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะ ทักษะ ความคาดหวัง ความกลัว ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อและสื่อมวลชนแต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาและที่ได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง จึงมีส่วนทำให้ผู้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีจำนวนและองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เพราะว่าผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

สุณี อธินันทนการ. (2546: 22) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเปิดรับสื่อของผู้รับสารซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัว และสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก

1.2 เพื่อแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติหรือความคิดเห็นและการตัดสินใจ

1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็นและความสนใจทั่ว ๆ ไป

1.4 เพื่อเป็นการเรียนรู้ เป็นการศึกษด้วยตนเอง

1.5 เพื่อสร้างความรู้สึที่มั่นคง โดยใช้ความรู้ที่ได้มาจากสื่อสารมวลชน

2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

2.1 เพื่อหาแรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล

2.2 เพื่อหาแบบอย่างทางพฤติกรรม

2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่น (ในสื่อมวลชน)

2.4 เพื่อความเข้าใจตนเอง

3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.1 เพื่อเข้าใจในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น

3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่นและเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ

3.3 เพื่อนำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.4 เพื่อใช้แทนเพื่อน

3.5 เพื่อช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม

3.6 เพื่อสร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนและสังคม

4. ความต้องการความบันเทิง

4.1 เพื่อหลีกเลี่ยงหรือเลี่ยงจากปัญหาต่าง ๆ

4.2 เพื่อผ่อนคลาย

4.3 เพื่อได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้ความสนุกสนานทางสุนทรีย์

4.4 เพื่อใช้เวลาให้หมดไป

4.5 เพื่อปลดปล่อยอารมณ์

4.6 เพื่อการกระตุ้นทางเพศ

โจเซฟ อาร์ โดมินิค (1993: 48-53) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการใช้สื่อมวลชนของบุคคลว่า สามารถจัดเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. เพื่อการรับรู้ข่าวสาร (Cognition) หมายถึงการที่ประชาชนผู้รับสารต้องการข่าวสารเพื่อสนองความต้องการข่าวสาร เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในด้านความรู้หรืออยากเห็น และความต้องการได้รับการยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจส่วนประกอบของสังคมโดยการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบหลักคือ ข่าว ความรู้และความบันเทิง

2. เพื่อความหลากหลาย (Diversions) ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในรูปแบบที่แตกต่างกันเช่น การกระตุ้นอารมณ์ (Stimulation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความเร้าในความสนุกสนาน ความตื่นเต้น เพื่อลดความเบื่อหน่ายในชีวิต การพักผ่อน (Relaxation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อผ่อนคลายความเครียดหรือลดความเร่งเร้าในชีวิตประจำวันลง การปลดปล่อยอารมณ์ (Emotion Release)

3. เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) หมายถึง ความจำเป็นของบุคคลที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นการเปิดรับสื่ออาจแสดงถึงการยอมรับของคนในสังคมและความผูกพันต่อผู้อื่น ซึ่งอาจแสดงออกได้ดังนี้

การใช้ภาษาร่วมสมัย (Conversation Currency) ผู้รับสารอาจเปิดรับสื่อเพื่อต้องการความทันสมัย โดยการแสดงออกถึงการใช้ภาษา เช่น คำพูด ความเข้าใจต่อคำนิยามใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยสื่อมวลชนจะเป็นตัวเชื่อมโยงความเป็นกลุ่มเหล่านั้น การใช้ภาษาร่วมสมัยมักปรากฏได้ชัดเจนในกลุ่มวัยรุ่นกับการโฆษณา เป็นต้น

สื่อมวลชนร่วมสมัย (Parasocial Relationship) ในสังคมที่ก้าวหน้ามากขึ้นปัจเจกชนกลับรู้สึกโดดเดี่ยวเนื่องจากเวลาที่มีอยู่จำกัดถูกนำไปใช้เพื่อการแข่งขันและการประกอบอาชีพ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการสังคม แต่การสมาคมกับมนุษย์ด้วยกันนั้นถูกจำกัดลงด้วยสังคมที่ก้าวหน้าแบบอุตสาหกรรม มนุษย์จึงมักมีสื่อมวลชนเป็นเพื่อนแทนหรืออย่างน้อยก็อาศัยสื่อมวลชนในการแสวงหาเพื่อน ดังเช่น ที่พบเห็นในปัจจุบันคนส่วนใหญ่นั้นอาศัยสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์เป็นเพื่อนมากกว่าการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

4. การผลาญสังคม (Withdrawal) เป็นการเปิดรับสื่อหรือเข้าหาสื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากงานประจำตัวอย่างเช่น การเร่งรีบทำงานให้เสร็จเพื่อจะได้รีบไปชมโทรทัศน์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า บุคคลจะเกิดพฤติกรรมการรับข่าวสารก็เพื่อสนองความพึงพอใจส่วนบุคคล โดยบุคคลจะเป็นผู้กำหนดว่าตนเองต้องการอะไรจากสื่อมวลชน ซึ่งจะพิจารณาจากความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อมวลชน

5. แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสาร

การสื่อสารจะประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายประการดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (Sender) เป็นผู้ถ่ายทอดสารต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม และวิธีการถ่ายทอดสาร เช่น ต้องคำนึงถึงความรู้ที่ตนเองมีอยู่ คำนึงถึงคุณลักษณะของผู้รับสาร คำนึงถึงสถานการณ์ เป็นต้น

2. สาร (Message) เรื่องราวที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดให้ผู้รับสารได้รับรู้ โดยใช้ภาษาทั้งที่เป็นถ้อยคำและไม่ใช้ถ้อยคำ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย และสารนั้นต้องเป็นเรื่องราวที่มีความหมายสามารถเข้าใจได้ สารที่เกิดขึ้นนั้นต้องอาศัยสัญลักษณ์ทางภาษาที่คนในสังคมกำหนดร่วมกันเพื่อที่จะสามารถสื่อความหมายได้ เข้าใจตรงกัน เช่น การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต่างก็มีคำศัพท์และการออกเสียงที่แตกต่างกัน คนไทยเรียก “สุนัข” ว่า “หมา” ขณะที่คนอังกฤษ เรียกว่า “Dog” เป็นต้น หากทั้งสองฝ่ายต่างก็ไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ก็จะทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเพราะสารที่สื่อออกไปไม่สามารถทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารได้

3. สื่อ (Media or Channel) เป็นช่องทางหรือพาหนะนำสารส่งไปยังผู้รับสาร ซึ่งหากเป็นสื่อวัตถุหรือเป็นสื่อที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และชัดเจนยิ่งขึ้นจึงจะเกิดประโยชน์ในการนำสื่ออื่น ๆ มาใช้

และยังจะมีส่วนช่วยในการทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน หรือใกล้เคียงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารอีกด้วย แต่การเลือกใช้สื่อก็ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับกาลเทศะด้วย เช่น การใช้เครื่องขยายเสียงช่วยในการถ่ายทอดกรณีที่มีคนจำนวนมาก การใช้หุ่นมือแสดงประกอบ การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ประกอบการสอน วิธีการใช้การสืบค้นด้วยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น หากช่องทางนั้นถูกปิดกั้นสารก็จะไม่สามารถสื่อความหมายถึงผู้รับได้

4. ผู้รับสาร (Receiver) ผู้ที่ทำหน้าที่รับสารที่ผู้ส่งสารส่งผ่านช่องทางทั้งทางเสียงและสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้ส่งสารส่งมา และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อเรื่องนั้นกลับไปให้ผู้ส่งสาร ว่าได้รับรู้ถึงความสำเร็จในการถ่ายทอดสารว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดมาหรือไม่ เช่น การตอบคำถามเมื่อผู้พูดซักถาม การพยักหน้าเมื่อเข้าใจเรื่องที่อธิบายการหัวเราะเมื่ออ่านการ์ตูนตลก

5. ปฏิกิริยาตอบกลับของผู้รับสาร (Response) เป็นการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสารหลังจากได้รับสารมาว่ามีความเข้าใจต่อสิ่งที่รับมาหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้รับสารควรมีปฏิกิริยาตอบกลับอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากได้รับสารนั้นครบถ้วนแล้ว หรือเมื่อเข้าใจสารนั้นอย่างถ่องแท้แล้ว โดยพิจารณาสารนั้นให้ถี่ถ้วนรอบคอบก่อนที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบกลับไป เพื่อให้การสื่อสารบรรลุจุดมุ่งหมาย เช่น ครูถามนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่ นักเรียนควรแสดงอาการตอบรับมีใช่นิ่งเฉย ๆ ไม่แสดงอาการใด ๆ เพราะจะไม่สามารถทำให้ผู้ถามเข้าใจได้ เป็นต้น

ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร

การสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ใช้ในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างก็ต้องเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และสามารถเลือกใช้องค์ประกอบอื่น ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสม โดยมีข้อควรตระหนักเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร

- 1.1 รู้และเข้าใจสารที่ต้องการจะถ่ายทอดออกไปอย่างถ่องแท้
- 1.2 เลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับสาร กาลเทศะ และตนเอง
- 1.3 สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้รับสารได้
- 1.4 วางแผนการนำเสนอสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นลำดับขั้นตอน
- 1.5 มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอที่ชัดเจน
- 1.6 สามารถเลือกใช้กลวิธีการนำเสนอได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และน่าสนใจ

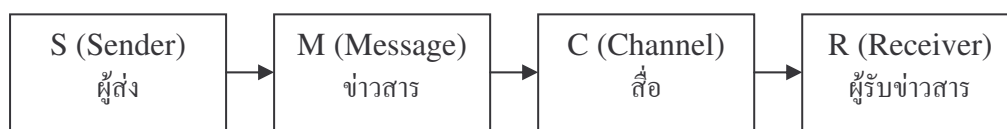
2. สาร

2.1 ถูกต้อง

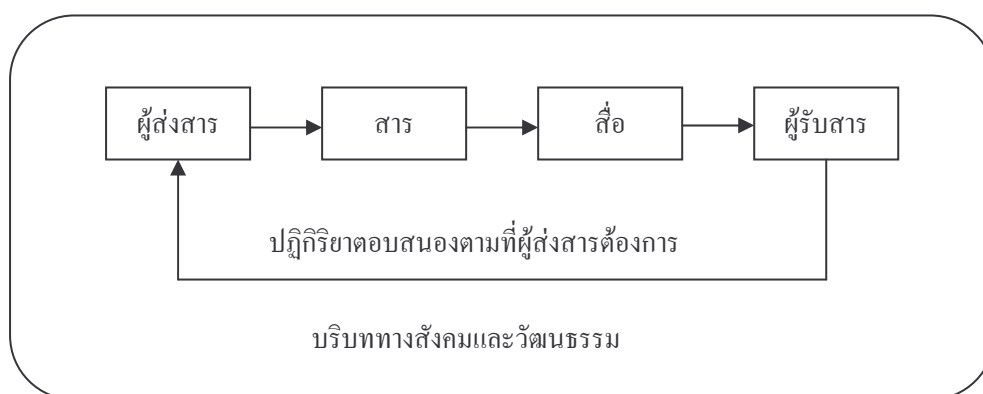
- 2.2 เข้าใจง่าย
- 2.3 ชัดเจน
- 2.4 เหมาะสม
- 3. สื่อ
 - 3.1 เหมาะสมกับสารหรือเรื่องราวที่ต้องการจะถ่ายทอด
 - 3.2 มีขนาดและลักษณะที่เหมาะสมกับผู้ส่งสาร ผู้รับสาร/กลุ่มผู้รับสาร สถานที่ (สำหรับกรณี que ผู้ส่งสารต้องหยิบจับเพื่อนำเสนอ)
- 4. ผู้รับสาร
 - 4.1 มีวัตถุประสงค์ในการรับสาร
 - 4.2 พยายามทำความเข้าใจกับสารที่ได้รับมา
 - 4.3 มีสมาธิ
 - 4.4 มีความรู้ทางภาษาดี
- 5. ปฏิกริยาตอบสนอง

การแสดงปฏิกริยาตอบสนองจะต้องถูก และสอดคล้องกับสารที่ได้รับมาเพื่อให้ผู้ส่งสารสามารถวิเคราะห์กระบวนการนำเสนอของตนเองได้ เพราะหากมีข้อบกพร่องจะได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการนำเสนอเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เดวิด เบอริโอ (David Berio) ได้ใช้อักษรย่อ S,M,C,R แทนองค์ประกอบของขั้นตอนของกระบวนการในการสื่อความหมายเพื่อแสดงรูปแบบของการสื่อความหมายดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารจากแหล่งกำเนิดไปยังจุดหมาย

ภาพประกอบ 5 แสดงลักษณะสำคัญขององค์ประกอบในการสื่อสาร

การสื่อสารต้องอาศัยองค์ประกอบดังกล่าว เพราะต่างก็เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และหากแต่ละฝ่ายทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็จะทำให้การสื่อสารครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ เช่น ขณะที่อ่านหนังสือก็ควรมีสมาธิกับสิ่งที่อ่าน และขีดเส้นใต้หรือจดบันทึกสาระสำคัญไว้ หรือหากฟังเรื่องสนุกสนานก็ต้องมีอารมณ์คล้อยตามกับสิ่งที่ได้รับฟัง เป็นต้น กล่าวได้ว่า การสื่อสารที่ดีต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

6. แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะประชากร

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงผู้รับสารเป็นสำคัญ และได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ด้วย (Demographic Characteristics of Audiences) ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ได้กำหนดตัวแปรทางประชากรศาสตร์ที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส

การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร เกิดขึ้นเมื่อผู้ส่งสารต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายของตน โดยลักษณะด้านประชากรศาสตร์จะบอกผู้รับสารเป็นใคร อายุเท่าไร เพศอะไร มีฐานะอย่างไร ในขณะที่ลักษณะทางด้านจิตวิทยาจะบอกว่าใครนั้นมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร มีรสนิยมและความต้องการอย่างไร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์อย่างเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาค่อนข้างคล้ายคลึงกันและคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน (ปรมะ สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน: 105) โดยวิเคราะห์จากปัจจัยดังนี้

1. อายุ อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนแตกต่างกัน ด้านความคิด พฤติกรรม โดยทั่วไปคนอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ ใจร้อน มองโลกในแง่ดีกว่าคนอายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมีความคิดอนุรักษนิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากคนที่มีอายุ มีประสบการณ์ชีวิต ผ่านปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนาน และมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

ลักษณะการใช้สื่อมวลชนของเด็กและวัยรุ่นก็แตกต่างกัน เด็กจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เด็กวัยรุ่นมักจะนิยมฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์ ส่วนผู้ใหญ่การเปิดรับโทรทัศน์ วิทยู และหนังสือพิมพ์มีมากพอ ๆ กัน แต่อายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง แต่การดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีเวลาว่างมากขึ้น (ยุบล เบญจรงค์กิจ. 2543, น. 55) ซึ่งคนที่อายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง

2. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มี

ความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (Will, Goldhabers and Yates. 1980, p.87)

จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงและผู้ชายมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของหญิงชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีความใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือนและมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน, 2540, น. 106)

ด้านพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อ นั้น เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า ถ้าหากดูโทรทัศน์ เพศชายจะนิยมดูรายการข่าวและกีฬา และเด็กวัยรุ่นชายจะสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด ในขณะที่วัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์ก้าวหน้ามากที่สุด

3. การศึกษา เป็นสิ่งมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันย่อมจะมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้ดีจะได้เปรียบในการที่จะเป็นผู้รับสารที่ดีกว่าเพราะความรู้กว้างขวาง เข้าใจมากกว่า ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยทั่วไป คนที่มีการศึกษาสูงจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าที่มีการศึกษาต่ำและคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อชนิดอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ จากการวิจัยพบว่า สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วย อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และภูมิลำเนาครอบครัวย่อมมีอิทธิพลต่อปฏิกริยาของผู้รับสาร ที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร เพราะคนที่มีสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจที่ต่างกันจะมีวัฒนธรรมประเพณี ทัศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน

พีระ จิรโสภณ. (2531: 440) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่สำคัญที่ช่วยให้เข้าใจและสามารถคาดคะเนพฤติกรรมในการรับสารของผู้รับสารได้ล่วงหน้า ว่าได้แก่

เพศ ผู้หญิงมักจะถูกโน้มน้าวได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมักเผยแพร่ความคิดที่ได้รับการจูงใจนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย ผู้หญิงโดยทั่วไปมักมีลักษณะชอบความสวยงาม มีความนุ่มนวล และอารมณ์อ่อนไหว

อายุ โดยทั่วไปหนุ่มสาวมักมีความคิดเสรีนิยม ส่วนคนสูงอายุมักมีความคิดอนุรักษนิยมมากกว่า และชักจูงได้ยากกว่า กลุ่มคนอายุต่างกันมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เด็กวัยรุ่นสนใจความสนุกสนาน คนวัยผู้ใหญ่สนใจสร้างฐานะ เป็นต้น

การศึกษา คนที่มีการศึกษาสูงโดยทั่วไปสนใจข่าวสารบ้านเมืองมากกว่าความบันเทิง

สถานะภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยดูจากอาชีพ รายได้ พื้นฐานครอบครัว และสถานะในสังคม เป็นต้น เช่นคนมีฐานะดี คนโสด คนในเมือง คนชนบท ข้าราชการ พ่อค้า ฯลฯ แต่ละคนมีวิถีชีวิตแตกต่างกัน มองโลกไม่เหมือนกัน ผู้ส่งสารจำเป็นต้องวิเคราะห์ และศึกษาธรรมชาติของผู้รับสาร แต่ละกลุ่มให้เข้าใจ เพื่อช่วยให้การสื่อสารราบรื่น และสัมฤทธิ์ผล

7. รูปแบบรายการโทรทัศน์

จากข้อมูลของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (www.bmaeducation.in.th) ได้แบ่งรูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ออกเป็น 13 รูปแบบ โดยสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องและผู้รับสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์ของผู้ผลิตรายการ ได้แก่

1. รายการพูดหรือบรรยายคนเดียว อาจมีภาพอื่นประกอบ ส่วนใหญ่ใช้ภาพใกล้เคียงเฉพาะช่วงศีรษะ เรียกว่า Head talk
2. รายการสนทนา เป็นการสนทนาระหว่างคน 2 คนขึ้นไปสนทนากัน
3. รายการอภิปราย คล้ายกับสนทนา ผู้ดำเนินรายการอาจตั้งประเด็นปัญหาแล้วให้ผู้ร่วมรายการอภิปราย หรือให้ผู้ชมทางบ้านโทรศัพท์เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้
4. รายการสัมภาษณ์ เป็นการเชิญวิทยากรมาร่วมรายการแล้วซักถามประเด็นที่ต้องการทราบ คล้าย ๆ กับรูปแบบการสนทนา
5. รายการเกมหรือการตอบปัญหา เป็นการเล่นเกมและตอบปัญหา
6. รายการสารคดี เป็นรายการที่เสนอเรื่องราวตรงไปตรงมา
7. รายการละคร เป็นรายการแสดงเป็นเรื่องราว มุ่งเน้นความบันเทิง มีสาระหรือไม่ก็ได้
8. รายการสาระละคร (Docudrama) รายการสารคดีแต่เสนอในรูปแบบละคร
9. รายการสาธิต (Demonstration) หรือทดลอง เช่น สาธิตการทำอาหาร การขับรถ ฯลฯ
10. รายการเพลง หรือรายการดนตรี บันเทิง (Musical, Entertainment)
11. รายการนิตยสารทางอากาศ (Magazine) เป็นรายการรวมหลายเรื่อง หลายรสในรายการเดียวกัน เช่นเดียวกับนิตยสาร
12. รายการสด หรือรายการถ่ายทอดสด (Live Program) เป็นรายการที่จัดสด ๆ จะเป็นรายการข่าว สาธิต สัมภาษณ์ หรือรายการประเภทใดก็ได้ที่รายงานสด ๆ มายังผู้รับสารทันที
13. รายการประเภทอื่น ๆ ที่ผู้ผลิตคิดขึ้นเองเพื่อความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและผู้รับสารอาจเป็นรายการผสมผสานระหว่าง 12 รายการข้างต้นก็ได้

8. ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์ NBT

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ภายหลังได้เปลี่ยนสัญลักษณ์ใหม่จากช่อง 11 เป็น NBT ย่อมาจากคำว่า National Broadcasting Services of Thailand เพื่อภาพลักษณ์ที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ถือเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อหลักของรัฐบาลภายใต้ การดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2528 เพื่อเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ

ทำหน้าที่ให้ความรู้ การศึกษา เผยแพร่ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาล เพื่อแก้ไขระบบเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานทั่วประเทศ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยถูกจัดตั้งชั่วคราวที่อาคารศูนย์ระบบโทรทัศน์ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ภายในวงเงิน 8 ล้านบาท เริ่มแพร่ภาพออกอากาศเป็นประจำตั้งแต่วันที่ 16.30-21.00 น. โดยเริ่มใน วันที่ 1 มกราคม 2529 จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2531 จากข้อจำกัดด้านงบประมาณ กรมประชาสัมพันธ์ จึงขอความร่วมมือจากประเทศญี่ปุ่น โดยผ่านทางสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งรัฐบาลญี่ปุ่น (JICA) ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นได้อนุมัติโครงการช่วยเหลือแบบให้เปล่าในวงเงิน 2,062 ล้านบาท หรือ ประมาณ 300 ล้านบาท การดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ด้านเทคนิคใช้เวลาทั้งสิ้น 9 เดือน (13 กรกฎาคม 2530 – 28 มีนาคม 2531) ภายใต้โครงการความช่วยเหลือนี้ กรมประชาสัมพันธ์ ได้รับ อาคารและอุปกรณ์วิทยุโทรทัศน์มีมูลค่าทั้งสิ้น 300 ล้านบาท

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 โดยเริ่มทดลองแพร่ภาพออกอากาศรายการเพื่อ การศึกษา รายการข่าวภาคเช้า – ค่ำ และการถ่ายทอดรายการไปยังสถานีวิทยุโทรทัศน์ในเครือข่าย เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2531

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ดำเนินงานประชาสัมพันธ์โดยใช้วิทยุโทรทัศน์ เพื่อการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ นโยบายของรัฐ ข่าวสารและการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนส่งเสริมความเข้าใจอันดี ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับประชาชน
2. สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางวิทยุโทรทัศน์ทั้งภายในและ ภายนอกประเทศเพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคง และเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. ปฏิบัติงานร่วมกัน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับ มอบหมาย

9. ความเป็นมาสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย Thai PBS ย่อมาจากคำว่า Thai public Broadcasting Service จัดตั้งขึ้นจากพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียง และแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ.2551 โดยประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2551 และมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 โดยให้กรมประชาสัมพันธ์โอนกิจการสถานี โทรทัศน์ทีไอทีวี ไปอยู่ในการกำกับดูแลขององค์การแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการและปรัชญาของโทรทัศน์สาธารณะ ที่มุ่งเน้นการก่อเกิดประโยชน์สาธารณะ โดยไม่อยู่ใต้อาณัติของอิทธิพลทั้งด้านการเมือง และธุรกิจ ตลอดจนปลอดพ้นจากอำนาจรัฐ ซึ่งเคยผูกขาดความเป็นเจ้าของสัมปทานคลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ดำเนินกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่มีคุณภาพและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทย โดยผ่านทางบริการข่าวสารที่เที่ยงตรงรอบด้าน สมดุล และเชื่อถือต่อจรรยาบรรณ
2. ผลิตรายการด้านข่าวสาร สารประโยชน์ทางการศึกษาและสาระบันเทิง ที่มีสัดส่วนอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพสูง เน้นความหลากหลายในมิติต่าง ๆ โดยมุ่งดำเนินการอย่างปราศจากอคติทางการเมืองและผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ และยึดถือผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ
3. ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อประโยชน์ระดับชาติและระดับท้องถิ่นผ่านทางกรให้บริการข่าวสารและสารประโยชน์อื่น
4. ส่งเสริมเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร เพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตย ที่ประชาชนได้รับข่าวสารอย่างเท่าเทียมกัน
5. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการกำหนดทิศทางการให้บริการขององค์การเพื่อประโยชน์สาธารณะ

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ (2537) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหารายการมอต่าง มุมกับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมอต่าง มุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ แห่งประเทศไทย ช่อง 11” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมรายการมอต่าง มุม จะมีพฤติกรรมเจาะจงใน การแสวงหาข่าวสาร การใช้สื่อตามความพอใจและความต้องการ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการใน การรับรู้เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่าง ๆ รวมทั้งต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ในการ เสริมความคิด และตัดสินใจในข้อมูลข่าวสารที่สนใจนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการใช้สื่อ (Use and Gratification) สำหรับทัศนคติต่อรายการมอต่าง มุม ยกเว้น เพศและอาชีพ ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง และสนใจเข้าร่วมรายการเพราะ ชอบเนื้อหา ต้องการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และชอบรูปแบบรายการ ส่วนอาชีพของกลุ่ม ตัวอย่างข้าราชการมีจำนวนร้อยละ 37 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างในจำนวนนี้ร้อยละ 60 จะติดตาม และ เปิดชมรายการทุกครั้งที่มีโอกาส กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งมีทัศนคติความโน้มเอียงทางบวก ในแง่ของ การเป็นรายการส่งเสริมและสร้างสำนึกความเป็นประชาธิปไตย และเห็นด้วยว่าเป็นรายการที่ส่งเสริม การยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันรวมทั้งให้ข้อมูลที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์และช่วยเปิดโลกทัศน์ของ ผู้ชมได้ดี ในด้านความน่าเชื่อถือต่อรายการมอต่าง มุมพบว่า คุณลักษณะด้านประชากรไม่มี ความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือที่มีต่อรายการมอต่าง มุม ส่วนความพึงพอใจในรายการพบว่า ความ พึงพอใจในรูปแบบรายการ การนำเสนอ เนื้อหาของรายการและผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความกับการเข้า ชมรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจในเนื้อหาและรูปแบบรายการ และเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากรายการ โดยนำไปใช้พัฒนาความคิด ในชีวิตประจำวัน นำไปใช้พูดคุยกับเพื่อนที่ทำงาน และใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่สนใจ

ธิตมา ปิยะศิริศิลป์ (2544) “ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชม รายการสายตรงไอทีวี” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ในเรื่องข่าวที่ เสนออยู่ในความสนใจ ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด โดยมีความพึงพอใจระดับมาก ส่วนความพึงพอใจ ด้านการดำเนินรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านผู้ดำเนินรายการใช้คำถามตรง ประเด็นมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการใช้ประโยชน์จากข่าวสารกลุ่มตัวอย่าง ส่วน ใหญ่ได้รับประโยชน์มากที่สุดด้านการทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคม โดยมีการใช้ ประโยชน์ระดับมาก ลักษณะทางประชากรศาสตร์ในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานะภาพสมรส ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจ โดยรวม พฤติกรรมการรับชมที่เกี่ยวกับเหตุผลที่รับชม ผู้ที่ร่วมชมด้วย สถานที่ที่เปิดรับชม การแสดง

ปฏิกิริยา และวิธีแสดงปฏิกิริยา ไม่มีผลต่อความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ในขณะที่พฤติกรรมด้านความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม และพฤติกรรม การชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านเนื้อหา รายการ

อนุชิต มุราธาทิพย์ (2542) ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชม รายการตีสืบ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3" พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าชมรายการตีสืบส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18-23 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียนและนักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท สำหรับพฤติกรรมในการชมรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชมบ่อย ๆ (3 ครั้งต่อเดือน) และชมเป็นเวลานานมากกว่า 8 เดือนขึ้นไป โดยตั้งใจชมมากแต่เปลี่ยนช่อง เมื่อมีโฆษณาและชอบชมช่วงเรียลทีวี่มากที่สุดและชอบเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนทัศนคติต่อรายการตีสืบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติดีมากที่สุด รองลงมาคือช่วงคือช่วงเรียลทีวี่ ส่วนความพึงพอใจและการ ใช้ประโยชน์จากรายการตีสืบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการชม รายการอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการชมเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและความบันเทิงมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อให้ได้รับข่าวสารที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ ทันโลก

งานวิจัยต่างประเทศ

พาล์มกรีนและเรย์เบิร์น (Palmgreen & Rayburn. 1979: 155-188) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยการศึกษาความคาดหวังและความ พึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษาในรัฐเคนตักกี ด้วยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 526 คน โดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์ว่า รายการโทรทัศน์จะช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ช่วยในการเป็นสื่อสัมพันธ์ ช่วยให้ลืมปัญหาต่าง ๆ ช่วยฆ่าเวลา เป็นเพื่อนแก้ เหงา และเพื่อความบันเทิง

ชรัมม์และไวท์ (Schramm and White. 1949) ได้ศึกษา "การเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารของ สังคมอเมริกัน" พบว่าผู้ที่มีการได้สูงมักจะเป็นผู้นิยมเปิดรับสิ่งพิมพ์และนิยมเนื้อหาข่าวสารที่ค่อนข้าง หนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านความบันเทิง

แมคเนลลีและอื่น ๆ (McNelly & ie. 1968) ศึกษาเรื่อง "Cosmopolitan media Usage in the Diffusion of international affairs news" พบว่าคนมีฐานะดีและการศึกษาสูงเป็นกลุ่มที่ได้รับ ข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด

จากการศึกษา แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารตามลักษณะ ประชากรสามารถสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารเกิดขึ้นเมื่อผู้ส่งสาร ต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจผู้รับสารที่เป็นเป้าหมายของตน โดยลักษณะด้านประชากรศาสตร์จะบอก ผู้รับสารเป็นใคร อายุเท่าไร เพศอะไร มีฐานะอย่างไร ในขณะที่ลักษณะทางด้านจิตวิทยาจะบอกว่าใคร

นั้นมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร มีรสนิยมและความต้องการอย่างไร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรศาสตร์เดียวกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน (ปรเม สตะเวทิน. การสื่อสารมวลชน: 105)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ สามารถสรุปได้ว่าเป็น ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2539: 188) หรือสิ่งซึ่งเราทำการอธิบายด้วยวิธีการอ้างอิงถึงสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดของผู้บริโภค ซึ่งสิ่งที่เป็นสาเหตุที่อยู่ภายในดังกล่าวนี้อาจเป็นเหตุทำให้เกิดผลกระทบต่อแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งเป็นส่วนที่สามารถสังเกตเห็นได้ (ธงชัย สันติวงษ์. 2540: 191)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับสภาวะทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิดความต้องการ และความจำเป็นของบุคคล และเกิดมีความคาดหวังจากสื่อมวลชน หรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือการได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และผลอื่น ๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้ (พีระ จิรโสภณ. 2538: 635)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มพฤติกรรม สรุปได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เนื่องจากก่อนมนุษย์จะลงมือทำสิ่งใดจะต้องวาดภาพไว้ในใจก่อนแล้วว่านี่คือสิ่งที่ตนต้องการกระทำ (Alfred Achutz. 1972) การนำแนวคิดทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาผู้รับสารนั้น พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมอิสระ ซึ่งผู้รับสารแสวงหาเพื่อที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์ฉับพลัน (Immediate Benefit) หรือผลประโยชน์ที่ตามมาในอนาคต (Delayed Benefit) ซึ่งล้วนแต่เป็นผลประโยชน์ที่ผู้รับสารมองเห็นและต้องการ (แมคไกว์ และ กูว์ริท. 1974)

จากแนวคิดและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดชื่อเรื่อง กรอบแนวคิด การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กำหนดสมมติฐาน สร้างแบบสอบถาม อภิปรายผล และกำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ทั้งเพศชายและเพศหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ทั้งเพศชายและเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546: 74) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% ได้ขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 1-\alpha/2 \hat{p}\hat{q}}{E^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$Z^2 1-\alpha/2$	แทน	ค่าสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ซึ่งมีค่า 1.645
	$\hat{p}$	แทน	สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง
	$\hat{q}$	แทน	สัดส่วน 1-p
			ในกรณีไม่ทราบค่า p แต่เนื่องจาก pq จะมีค่าสูงสุดเมื่อ p = 0.5 ซึ่งทำให้ q = 0.5 และ $0 \leq pq \leq 1$

$$\begin{aligned}
 E & \quad \text{แทน} \quad \text{สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้} \\
 & \quad \text{กำหนดให้ } E \text{ มีค่าเป็น } 0.10 \\
 \text{ดังนั้น } n & = (1.645^2)(.5)(.5)/(.05^2) \\
 & = 270.6025 \text{ คนหรือ } 271 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ 271 คน และเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง 9 คน รวมเป็น 280 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก
2. กลุ่มบูรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตปทุมวัน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบางกะปิ และเขตวังทองหลาง
3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว
4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา
5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตบางแค
6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ และเขตหนองแขม

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างเขตแต่ละเขตจากกลุ่มการปกครองดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มจับสลากกลุ่มละ 1 เขต ได้จำนวน 6 เขต ดังนี้ เขตสัมพันธวงศ์ เขตจตุจักร เขตลาดกระบัง เขตคลองเตย เขตจอมทอง และเขตตลิ่งชัน

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนตัวอย่างจากแต่ละเขตตามขั้นตอนที่ 1 เขตละเท่า ๆ กัน

$$\begin{aligned}\text{ขนาดของตัวอย่างในแต่ละเขต} &= \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนเขตการปกครองที่ถูกเลือก}} \\ &= 280 / 6 \\ &= 46.67 \approx 47\end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเขตการปกครองที่ถูกเลือก คือ ใน 6 เขตการปกครอง แต่ละเขตจะมีขนาดตัวอย่างดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ

กลุ่มเขตการปกครอง	เขตการสำรวจ	จำนวน (คน)
กลุ่มรัตนโกสินทร์	เขตสัมพันธวงศ์	47
กลุ่มบูรพา	เขตจตุจักร	47
กลุ่มศรีนครินทร์	เขตลาดกระบัง	47
กลุ่มเจ้าพระยา	เขตคลองเตย	47
กลุ่มกรุงธนใต้	เขตจอมทอง	47
กลุ่มกรุงธนเหนือ	เขตตลิ่งชัน	45
รวม		280

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเลือกแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลตามสถานที่ในขั้นที่ 2 จากผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน เป็นคำถามชนิดปลายปิดและมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ได้แก่

1. เพศชาย	2. เพศหญิง

ข้อที่ 2 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2. 21 - 30 ปี
3. 31 - 40 ปี	4. 41 - 50 ปี
5. 51 - 60 ปี	6. 60 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี	

ข้อที่ 4 อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

1. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
2. พนักงานบริษัทเอกชน
3. นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ข้อที่ 5 สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

1. โสด
2. สมรส / อยู่ด้วยกัน
3. หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
2. 10,001 - 15,000 บาท
3. 15,001 - 20,000 บาท
4. 20,001 - 25,000 บาท
5. 25,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการ ที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS โดยแบบสอบถามเป็นรูปแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) จัดเป็นการวัดข้อมูลประเภทสเกลอันดับ (Interval Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ สามารถจำแนกเป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชมรายการโทรทัศน์ ด้านทัศนคติต่อรายการ จำนวน 7 ข้อ และด้านทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ จำนวน 8 ข้อ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับดีมาก

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับดี

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับไม่ดี

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับไม่ดีย่างมาก

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดความสำคัญของคะแนนใช้หลักการแบ่งช่วงการแปลงผลตามหลักของการแบ่งอันดับ (Class interval) ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2542: 82)

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงกว้างของอันดับ} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลงผล}} \\
 &= (5 - 1) / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ตาราง 2 สรุปเกณฑ์การแปลงความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 2: การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็นของผู้ชม
4.21 – 5.00	มีทัศนคติในระดับดีมาก
3.41 – 4.20	มีทัศนคติในระดับดี
2.61 – 3.40	มีทัศนคติในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	มีทัศนคติในระดับไม่ดี
1.00 – 1.80	มีทัศนคติในระดับไม่ดีย่างมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS จำนวน 3 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นรูปแบบ แมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) ที่มีคะแนนให้เลือก 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพอใจอย่างมาก

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพอใจ

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเฉย ๆ

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่พอใจ

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่พอใจอย่างมาก

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดความสำคัญของคะแนนใช้หลักการแบ่งช่วง การแปลงผลตามหลักของการแบ่งอัตรภาคชั้น(Class interval) ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2542 : 82)

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงกว้างของอัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลงผล}} \\
 &= (5 - 1) / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ตาราง 3 สรุปเกณฑ์การแปลงความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 3: การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็นของผู้ชม
4.21 – 5.00	พอใจอย่างมาก
3.41 – 4.20	พอใจ
2.61 – 3.40	เฉย ๆ
1.81 – 2.60	ไม่พอใจ
1.00 – 1.80	ไม่พอใจอย่างมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS โดยแบบสอบถาม เป็นรูปแบบซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวน 3 ข้อ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มในการชมรายการเพิ่มขึ้นอย่างมาก/แนะนำแน่นอน

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มในการชมรายการเพิ่มขึ้น/แนะนำ

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มในการชมรายการเท่าเดิม/ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มในการชมรายการลดลง/ไม่แนะนำ

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มในการชมรายการลดลงอย่างมาก/ไม่แนะนำแน่นอน

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดความสำคัญของคะแนนใช้หลักการแบ่งช่วง การแปลงผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น(Class interval) ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2542 : 82)

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลงผล}} \\
 &= (5 - 1) / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ตาราง 4 สรุปเกณฑ์การแปลงความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 4: การเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็นของผู้ชม
4.21 – 5.00	เพิ่มขึ้นอย่างมาก/แนะนำแน่นอน
3.41 – 4.20	เพิ่มขึ้น/แนะนำ
2.61 – 3.40	เท่าเดิม/ไม่แน่ใจ
1.81 – 2.60	ลดลง/ไม่แนะนำ
1.00 – 1.80	ลดลงอย่างมาก/ไม่แนะนำแน่นอน

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ ไปขอคำแนะนำจากประธานและกรรมการควบคุมสารนิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบ และเสนอแนะเพิ่มเติม

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วก็นำเสนอคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

วิธีหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ได้ มาทำการปรับปรุงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อปรับให้ชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 125-126) และปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) จากแบบสอบถาม

ตอนที่	สถานีโทรทัศน์ NBT	สถานีโทรทัศน์ Thai PBS
2. ทัศนคติต่อรายการ (7 คำถาม)	0.926	0.657
3. ทัศนคติต่อการนำเสนอ (8 คำถาม)	0.942	0.899
4. ความพึงพอใจ (3 คำถาม)	0.929	0.777
5. แนวโน้มพฤติกรรม (2 คำถาม)	0.855	0.903

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อจะสามารถชี้แจงข้อสงสัยของผู้ตอบแบบสอบถามได้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แจกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแจกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามกำหนดไว้ล่วงหน้า การประมวลผลข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for the Social Sciences หรือ SPSS)
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เสนอผลเป็นร้อยละ (Percentage)
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
6. นำแบบสอบถามตอนที่ 4 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จัดเป็นหมวดหมู่และเพื่อทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีทางสถิติ t – test สำหรับตัวแปร ที่แบ่งเป็นสองกลุ่ม และ F- test สำหรับตัวแปร ที่มากกว่า 2 กลุ่ม สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ 0.05 สำหรับสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พื้นฐานประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถาม

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (แอลฟา-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 49)

$$\alpha = \frac{\overline{k \text{ covariance} / \text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance} / \text{variance}}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ

$\overline{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยใช้

3.1 ค่า t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 173)

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$\text{โดยที่ } df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} - \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

โดยที่ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาอิสระ (Degree of freedom)

3.2 ค่า Paired t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 118)

$$t = \frac{\bar{d} - \bar{d}_0}{SD / \sqrt{n}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t
	$\bar{d}$	แทน ค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
	$\bar{d}_0$	แทน ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่คาดหวัง
	SD	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 135)

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งของการแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง SS	df	ค่าประมาณของความแปรปรวน MS	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	k-1	MS_b	MS_b/MS_w
ภายในกลุ่ม	SS_w	n-k	MS_w	
ทั้งหมด	SS_t	n-1		

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยที่ k-1 แทน Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม df_b
 n-k แทน Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม df_w
 เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F- distribution
 MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 SS_b แทน ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 SS_w แทน ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 K แทน จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 df_b แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 df_w แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown – Forsythe (B) ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนแตกต่างกัน (Hartung. 2001: 300) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

โดยค่า $MSW' = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) S_i^2$

เมื่อ	B	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-forsythe
	MSB	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MSW'	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับสถิติ Brown-forsythe
	K	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดประชากร
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ แอลฟา = 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% จะใช้วิธี Fisher's Least - Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 258)

เมื่อ $n_i \neq n_j$ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$

ถ้า $n_i = n_j$ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$

โดยที่ $df_w = n-k$

LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean square error (MS_w)

k แทน จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

n_i แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ j

สูตรวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ Dunnett T3 (Kappel. 1982: 153 – 155) สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$\bar{d}_D = \frac{q_D \sqrt{2(MS_{S/A})}}{\sqrt{S}}$$

เมื่อ	$\bar{d}_D$	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Dunnett test
	q_D	แทน	ค่าจากตาราง Critical values of the Dunnett test
	$MS_{S/A}$	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	S	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
	n	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มด้วย ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

<u>ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์</u>	<u>ความหมาย</u>
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.01 – 0.20	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้บริโภคนับเป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน โดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) และร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	92	32.9
หญิง	188	67.1
รวม	280	100.0

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	103	36.8
21 - 30 ปี	133	47.5
31 - 40 ปี	15	5.4
41 - 50 ปี	14	5.0
51 - 60 ปี	12	4.3
61 ปี ขึ้นไป	3	1.0
รวม	280	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	45	16.1
ปริญญาตรี	208	74.3
สูงกว่าปริญญาตรี	27	9.6
รวม	280	100.0
4. อาชีพ		
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	8.2
พนักงานบริษัทเอกชน	74	26.4
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	162	57.9
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	8	2.9
อื่น ๆ	13	4.6
รวม	280	100.0
5. สถานภาพสมรส		
โสด	244	87.1
สมรส / อยู่ด้วยกัน	32	11.4
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4	1.5
รวม	280	100.0

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
6. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	166	59.3
10,001 - 15,000 บาท	36	12.9
15,001 - 20,000 บาท	23	8.2
20,001 - 25,000 บาท	23	8.2
25,001 บาท ขึ้นไป	32	11.4
รวม	280	100.0

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 280 คน พบว่า

เพศ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9

อายุ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคืออายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตามลำดับ

อาชีพ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน /นิสิต /นักศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพโสด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมาเป็นผู้มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และเป็นผู้มีสถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือนมีความแตกต่างทางด้านจำนวน (ความถี่) ของข้อมูลอยู่มาก และมีจำนวนร้อยละน้อยกว่า 10 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลด้านดังกล่าวมาแบ่งชั้นจำนวน (ความถี่) ใหม่ ดังนี้

ตาราง 7 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยจัดกลุ่มใหม่

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	103	36.8
21 - 30 ปี	133	47.5
31 ขึ้นไป	44	15.7
รวม	280	100.0
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	45	16.1
ปริญญาตรีขึ้นไป	235	83.9
รวม	280	100.0
3. อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	74	26.4
นักเรียน /นิสิต /นักศึกษา	162	57.9
อื่นๆ เช่น ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว	44	15.7
รวม	280	100.0

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. สถานภาพสมรส		
โสด	244	87.1
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	36	12.9
รวม	280	100.0
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	166	59.2
10,001 - 15,000 บาท	36	12.9
15,001 บาทขึ้นไป	78	27.9
รวม	280	100.0

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลในการแบ่งชั้นความถี่ใหม่ เป็นดังนี้

อายุ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 อายุ 31 ขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 รองลงมาคือระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ตามลำดับ

อาชีพ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมา เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพโสด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมาเป็นผู้มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,001 ขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

เป็นการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ต่อรายการต่าง ๆ ได้แก่ ได้แก่ รายการข่าว รายการสารคดี รายการกีฬา ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม โดยนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อรายการต่าง ๆ ของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ทัศนคติ	สถานีโทรทัศน์ NBT			สถานีโทรทัศน์ Thai PBS		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติต่อรายการ						
1. รายการข่าว	3.39	.977	ปานกลาง	3.75	.810	ดี
2. รายการสารคดี	3.25	1.038	ปานกลาง	3.60	1.018	ดี
3. รายการกีฬา/ถ่ายทอดสดกีฬา	3.07	1.247	ปานกลาง	3.04	1.119	ปานกลาง
4. รายการเด็กและเยาวชน	3.01	1.104	ปานกลาง	3.37	1.028	ปานกลาง
5. รายการเพื่อสุขภาพ	2.92	1.086	ปานกลาง	3.22	.981	ปานกลาง
6. รายการบันเทิงและท่องเที่ยว	2.91	1.092	ปานกลาง	3.33	.947	ปานกลาง
7. รายการศิลปวัฒนธรรม	3.05	1.217	ปานกลาง	3.30	1.149	ปานกลาง
รวม	3.09	.827	ปานกลาง	3.37	.693	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	สถานีโทรทัศน์ NBT			สถานีโทรทัศน์ Thai PBS		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D	ระดับทัศนคติ
ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ						
8. ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	3.76	.763	ดี	3.90	.753	ดี
9. ความหลากหลายของรายการ	3.10	.830	ปานกลาง	3.54	.811	ดี
10. ความแปลกใหม่ของรายการ	3.01	.838	ปานกลาง	3.43	.822	ดี
11. สารที่ได้จากการรับชม	3.46	.807	ดี	3.72	.753	ดี
12. ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	3.31	.709	ปานกลาง	3.44	.760	ดี
13. พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	3.24	.761	ปานกลาง	3.43	.758	ดี
14. ความคมชัดของภาพและเสียง	3.43	.881	ดี	3.67	.816	ดี
15. ความบันเทิงที่ได้รับ	3.10	.790	ปานกลาง	3.45	.801	ดี
รวม	3.30	.597	ปานกลาง	3.57	.589	ดี

จากตาราง 8 พบว่า ทัศนคติต่อรายการโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานี โทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมทางของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการข่าว รายการสารคดี รายการกีฬา/ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 , 3.25 , 3.07 , 3.01 , 2.92 , 2.91 และ 3.05 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้านความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ สารที่ได้จากการรับชม และความคมชัดของภาพและเสียง ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.46 และ 3.43 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้านความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความบันเทิงที่ได้รับ ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 , 3.01 , 3.31 , 3.24 และ 3.10 ตามลำดับ

ส่วนทัศนคติต่อรายการโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการข่าว รายการสารคดี ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และ 3.60 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการกีฬา/ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 , 3.37 , 3.22 , 3.33 และ 3.30 ตามลำดับ

ส่วนผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้าน ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ สารที่ได้จากการรับชม ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความคมชัดของภาพและเสียง ความบันเทิงที่ได้รับ ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90, 3.54, 3.43, 3.72, 3.44, 3.43, 3.67 และ 3.45 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS

เป็นการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ประกอบด้วย ความพึงพอใจต่อการชมรายการ โทรทัศน์เปรียบเทียบกับ การที่คาดหวังของผู้ชม สารที่ผู้ชมได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปหรือไม่ และความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชม โดยนำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ความพึงพอใจ	สถานีโทรทัศน์ NBT			สถานีโทรทัศน์ Thai PBS		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวังของผู้ชม	3.20	.809	เฉย ๆ	3.47	.807	พึงพอใจ
2. สารที่ผู้ชมได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่างับเวลาที่เสียไปหรือไม่	3.26	.896	เฉย ๆ	3.54	.802	พึงพอใจ
3. ความพึงพอใจโดยรวมต่อการชมรายการโทรทัศน์ที่ชม	3.24	.899	เฉย ๆ	3.44	.801	พึงพอใจ
รวม	3.23	.768	เฉย ๆ	3.48	.685	พึงพอใจ

จากตาราง 9 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับ มีความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่า

ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่างับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20, 3.26 และ 3.24 ตามลำดับ

ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่างับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47, 3.54 และ 3.44 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานในด้าน เพศ ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรส สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ Independent t-test ในด้านอายุ อาชีพและรายได้ต่อเดือน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ One-way ANOVA (One-Way Analysis of Variance)

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 1.1

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.145 และ 0.717 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed ส่วนด้านสาระที่ได้จากการชมคู่คัมกับเวลาที่เสียไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.047 ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances not assumed สำหรับค่า t-test for Equality of means ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบเพศของผู้ชม มีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test		เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	for Equality of							
	Variances							
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง								
Equal Variances assumed	2.135	.145	ชาย	3.20	.745	-.063	278	.950
			หญิง	3.20	.841			
2.สาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances not assumed	3.983*	.047	ชาย	3.24	.790	-.299	212.56	.765
			หญิง	3.27	.945		7	
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม								
Equal Variances assumed	.132	.717	ชาย	3.22	.887	-.331	278	.741
			หญิง	3.26	.907			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

เพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวม ต่อรายการที่ชมเท่ากับ 0.950 , 0.765 และ 0.741 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 1.2

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene's test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.070 , 0.502 และ 0.650 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบอายุของผู้ชม มีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
1.ความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับสิ่งที่ คาดหวัง	2.689	.070	ระหว่างกลุ่ม	2.465	2	1.232	1.893	.153
			ภายในกลุ่ม	180.335	277	.651		
			รวม	182.800	279			
2.สาระที่ได้จากการ ชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสีย ไป	.690	.502	ระหว่างกลุ่ม	1.952	2	.976	1.218	.297
			ภายในกลุ่ม	222.016	277	.802		
			รวม	223.968	279			

ตาราง 12 (ต่อ)

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Variances							
	Levene Statistic	Sig.						
3.ความพึงพอใจ	.431	.650	ระหว่างกลุ่ม	8.154	2	4.077	5.196**	.006
โดยรวมต่อรายการที่ชม			ภายในกลุ่ม	217.332	277	.785		
			รวม	225.486	279			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

อายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวัง และด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.153 และ 0.297 มีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวัง และด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน

ส่วนอายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม จำแนกตามอายุ

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ		
	$\bar{X}$	20 ปี	21 -30 ปี 31 ปีขึ้นไป
		3.34	3.08 3.52
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.34		.26* (.024)
21 -30 ปี	3.08		-.44** (.004)
31 ปีขึ้นไป	3.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 13 ผลการหาค่าความแตกต่างของความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมโดยจำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมมากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26

ผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี กับผู้ชมที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี มีความแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้ชมที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมที่มีอายุ 21 -30 ปี มีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมน้อยกว่าผู้ชมที่มีอายุ 31 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 1.3

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene's test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่างกับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.001, 0.023 และ 0.027 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 4 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ทำการศึกษา	Homogeneity of		df1	df2	B	Sig.
	Variances					
	Levene Statistic	Sig.				
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	6.687*	.001	2	109.211	.889	.414
2.สาระที่ได้จากการชมคู่ค่างกับเวลาที่เสียไป	3.821*	.023	2	134.789	1.646	.197
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	3.647*	.027	2	125.557	2.075	.130

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

อาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance: One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.414, 0.197 และ 0.130 ตามลำดับ มีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1.4

ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานี

โทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานี

โทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.419, 0.931 และ 0.501 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed สำหรับค่า t-test for Equality of means ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test for Equality of Variances		ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง								
Equal Variances assumed	.656	.419	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.33	.853	1.207	278	.228
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.17	.800			
2.สาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances assumed	.007	.931	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.44	.813	1.505	278	.133
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.23	.908			
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม								
Equal Variances assumed	.455	.501	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.44	.755	1.647	278	.101
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.20	.920			

จากตาราง 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมได้ดังนี้

ระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม เท่ากับ 0.228, 0.133 และ 0.101 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับ การที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานภาพสมรส

สมมติฐานข้อที่ 1.5

สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่ากับเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.228 และ 0.096 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed ส่วนด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง มีค่าเท่ากับ 0.036 ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances not assumed สำหรับค่า t-test for Equality of means ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test		สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	for Equality of Variances							
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง								
Equal Variances not assumed	4.433*	.036	โสด	3.20	.771	-.141	40.814	.889
			สมรส /หย่าร้าง	3.22	1.045			

ตาราง 16 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test		สถานภาพ สมรส	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	for Equality of							
	F	Sig.						
2.สาระที่ได้จากการชม คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances	1.459	.228	โสด	3.26	.877	.077	278	.939
assumed			สมรส /หย่าร้าง	3.25	1.025			
3.ความพึงพอใจ								
โดยรวมต่อรายการที่ชม								
Equal Variances	2.790	.096	โสด	3.23	.874	-.448	278	.655
assumed			สมรส /หย่าร้าง	3.31	1.064			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

สถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม เท่ากับ 0.889, 0.939 และ 0.655 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1.6

รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene's test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.812, 0.599 และ 0.637 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 7 แสดงการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
1.ความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่ คาดหวัง	.208	.812	ระหว่างกลุ่ม	1.159	2	.580	.884	.414
			ภายในกลุ่ม	181.641	277	.656		
			รวม	182.800	279			
2.สาระที่ได้จากการชม คัมค่ากับเวลาที่เสียไป	.513	.599	ระหว่างกลุ่ม	1.586	2	.793	.988	.374
			ภายในกลุ่ม	222.382	277	.803		
			รวม	223.968	279			

ตาราง 17 (ต่อ)

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
3.ความพึงพอใจ	.451	.637	ระหว่างกลุ่ม	1.766	2	.883	1.093	.337
โดยรวมต่อรายการที่ชม			ภายในกลุ่ม	223.720	277	.808		
			รวม	225.486	279			

จากตาราง 17 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมได้ดังนี้

รายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจ ด้านสาระที่ได้จากการชมคู้มค่ากับเวลาที่เสียไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม เท่ากับ 0.414, 0.374 และ 0.337 ตามลำดับ มีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานในด้าน เพศ และสถานภาพสมรส สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ Independent t-test ในด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติ One-way ANOVA (One-Way Analysis of Variance)

เพศ

สมมติฐานข้อที่ 2.1

เพศของผู้ชมที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : เพศของผู้ชมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศของผู้ชมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคืบค้ำกับเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.560, 0.69 และ 0.871 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบเพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test for Equality of Variances		เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบ กับการที่คาดหวัง								
Equal Variances assumed	.341	.560	ชาย	3.57	.760	1.415	278	.158
			หญิง	3.42	.827			
2.สาระที่ได้จากการชมคุณค่า กับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances assumed	3.327	.069	ชาย	3.59	.713	.747	278	.456
			หญิง	3.51	.843			
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อ รายการที่ชม								
Equal Variances assumed	.026	.871	ชาย	3.40	.826	-.490	278	.625
			หญิง	3.45	.790			

จากตาราง 18 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

เพศของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจที่ชมรายการ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมเท่ากับ 0.158, 0.456 และ 0.625 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุณค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ

สมมติฐานข้อที่ 2.2

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคํ่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจ โดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.573, 0.068 และ 0.349 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบอายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
1.ความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่ คาดหวัง	.558	.573	ระหว่างกลุ่ม	3.045	2	1.522	2.360	.096
			ภายในกลุ่ม	178.666	277	.645		
			รวม	181.711	279			
2.สาระที่ได้จากการชม คํ่ากับเวลาที่เสียไป	2.715	.068	ระหว่างกลุ่ม	3.159	2	1.580	2.479	.086
			ภายในกลุ่ม	176.484	277	.637		
			รวม	179.643	279			

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
3.ความพึงพอใจ โดยรวมต่อรายการที่ชม	1.057	.349	ระหว่างกลุ่ม	1.868	2	.934	1.462	.234
			ภายในกลุ่ม	176.975	277	.639		
			รวม	178.843	279			

จากตาราง 19 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

อายุของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.096 , 0.086 และ 0.234 ตามลำดับ มีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพ

สมมติฐานข้อที่ 2.3

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene's test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง และความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.367 และ 0.446 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
1.ความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับรายการที่ คาดหวัง	1.007	.367	ระหว่างกลุ่ม	2.933	2	1.466	2.272	.105
			ภายในกลุ่ม	178.778	277	.645		
			รวม	181.711	279			
2.ความพึงพอใจ โดยรวมต่อรายการ ที่ชม	.811	.446	ระหว่างกลุ่ม	5.057	2	2.529	4.030*	.019
			ภายในกลุ่ม	173.786	277	.627		
			รวม	178.843	279			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวังและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

อาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance: One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.105 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน

ส่วนอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	พนักงาน บริษัทเอกชน	นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา	อื่น ๆ เช่น ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว	
	$\bar{X}$	3.24	3.46	3.66
พนักงานบริษัทเอกชน	3.24	-0.22*	-0.42**	
		(.049)	(.006)	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.46		-0.20	
			(.146)	
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว	3.66			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 ผลการหาค่าความแตกต่างของความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวังโดยจำแนกตามอาชีพ พบว่าพนักงานบริษัทเอกชนกับนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า พนักงานบริษัทเอกชน มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมน้อยกว่านักเรียน / นิสิต / นักศึกษา โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22

พนักงานบริษัทเอกชนกับอาชีพอื่น ๆ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า พนักงานบริษัทเอกชน มีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และจากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene's test พบว่า มีค่า Sig. ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมคากับเวลาที่เสียไป มีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นกลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนไม่เท่ากันทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ทำการศึกษา	Homogeneity of		df1	df2	B	Sig.
	Variances					
	Levene Statistic	Sig.				
1.ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่างานเวลาที่เสียไป	4.075*	.018	2	193.930	3.979*	.020

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมคากับเวลาที่เสียไป ได้ดังนี้

อาชีพของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคัมคากับเวลาที่เสียไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance : One Way ANOVA) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .020 มีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่กับเวลาที่เสียไป จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน	นักเรียน/นิสิต/	อื่น ๆ
		บริษัทเอกชน	นักศึกษา	
		3.41	3.52	3.80
พนักงานบริษัทเอกชน	3.41		-11 (.607)	-.39* (.011)
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.52			-.28 (.081)
อื่น ๆ	3.80			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการหาค่าความแตกต่างของความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคู่กับเวลาที่เสียไป โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนกับอาชีพอื่น ๆ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า พนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างเป็นรายคู่ กับอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานบริษัทเอกชน มีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2.4

ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไปและ ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.196, 0.151 และ 0.574 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed สำหรับค่า t-test for Equality of means ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test		ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	for Equality of Variances							
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง								
Equal Variances assumed	1.679	.196	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.62	.936	1.403	278	.162
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.44	.779			
2.สาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances assumed	2.072	.151	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.64	.908	.992	278	.322
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.51	.781			
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม								
Equal Variances assumed	.317	.574	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.62	.806	1.712	278	.088
			ปริญญาตรีขึ้นไป	3.40	.796			

จากตาราง 24 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

ระดับการศึกษาของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม เท่ากับ 0.162, 0.322 และ 0.088 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานภาพสมรส

สมมติฐานข้อที่ 2.5

สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test โดยใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sampling t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า Levene's test for Equality of Variances มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.437 และ 0.414 ตามลำดับ ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances assumed ส่วนด้านด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ดังนั้นจะใช้ค่า Equal Variances not assumed สำหรับค่า t-test for Equality of means ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's test for Equality of Variances		สถานภาพ สมรส	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	F	Sig.						
1.ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง								
Equal Variances assumed	.606	.437	โสด	3.42	.790	-2.491*	278	.013
			สมรส /หย่าร้าง	3.78	.866			
2.สาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป								
Equal Variances not assumed	4.882*	.028	โสด	3.50	.818	-1.758	52.349	.085
			สมรส /หย่าร้าง	3.72	.659			
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม								
Equal Variances assumed	.671	.414	โสด	3.43	.816	-.515	278	.607
			สมรส /หย่าร้าง	3.50	.697			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ่มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

สถานภาพสมรสของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.085 และ 0.607 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 2.6

รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ (One way analysis of variance: One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least significant difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Levene test พบว่า มีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม มีค่าเท่ากับ 0.935, 0.58 และ 0.179 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ตัวแปรที่ ทำการศึกษา	Homogeneity of Variances		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	Levene Statistic	Sig.						
1.ความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับการที่ คาดหวัง	.068	.935	ระหว่างกลุ่ม	.848	2	.424	.650	.523
			ภายในกลุ่ม	180.862	277	.653		
			รวม	181.711	279			
2.ด้านสาระที่ได้จาก การชมคู่ค้ำกับเวลาที่ เสียไป	2.873	.058	ระหว่างกลุ่ม	.088	2	.044	.068	.935
			ภายในกลุ่ม	179.555	277	.648		
			รวม	179.643	279			
3.ความพึงพอใจ โดยรวมต่อรายการ ที่ชม	1.733	.179	ระหว่างกลุ่ม	.211	2	.105	.163	.849
			ภายในกลุ่ม	178.632	277	.645		
			รวม	178.843	279			

จากตาราง 26 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของผู้ชมมีผลต่อความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ได้ดังนี้

รายได้ต่อเดือนของผู้ชมรายการมีผลต่อความพึงพอใจ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance: One Way ANOVA) พบว่ามีค่า Sig. ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง สาระที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม เท่ากับ 0.523, 0.935 และ 0.849 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไปและด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ทศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test โดยการใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบสมมติฐานใช้ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบทศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ทัศนคติ	ทัศนคติของผู้ชม						
	สถานีโทรทัศน์		สถานีโทรทัศน์		t	df	Sig.
	NBT		Thai PBS				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทัศนคติต่อรายการ							
1. รายการข่าว	3.39	.977	3.75	.819	-5.146**	279	.000
2. รายการสารคดี	3.25	1.038	3.60	1.018	-4.958**	279	.000
3. รายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา	3.07	1.247	3.04	1.119	.434	279	.665
4. รายการเด็กและเยาวชน	3.01	1.104	3.37	1.028	-5.138**	279	.000
5. รายการเพื่อสุขภาพ	2.92	1.086	3.22	.981	-4.905**	279	.000
6. รายการบันเทิงและท่องเที่ยว	2.91	1.092	3.33	.947	-6.223**	279	.000
7. รายการศิลปวัฒนธรรม	3.05	1.217	3.30	1.149	-3.746**	279	.000
รวม	3.09	.827	3.37	.693	-6.385**	279	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 27 (ต่อ)

ทัศนคติ	ทัศนคติของผู้ชม						
	สถานีโทรทัศน์		สถานีโทรทัศน์		t	df	Sig.
	NBT		Thai PBS				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ							
8. ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	3.76	.763	3.90	.753	-2.639**	279	.009
9. ความหลากหลายของรายการ	3.10	.830	3.54	.811	-7.851**	279	.000
10. ความแปลกใหม่ของรายการ	3.01	.838	3.43	.822	-7.808**	279	.000
11. สารที่ได้จากการรับชม	3.46	.807	3.72	.753	-4.508**	279	.000
12. ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	3.31	.709	3.44	.760	-2.544*	279	.012
13. พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	3.24	.761	3.43	.758	-3.359**	279	.001
14. ความคมชัดของภาพและเสียง	3.43	.881	3.67	.816	-4.272**	279	.000
15. ความบันเทิงที่ได้รับ	3.10	.790	3.45	.801	-6.659**	279	.000
รวม	3.30	.597	3.57	.589	-6.917**	279	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านทัศนคติต่อรายการและด้านทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ทัศนคติต่อการชมรายการต่าง ๆ โดยรวมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการต่าง ๆ โดยรวมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อการชมรายการต่าง ๆ โดยรวมของทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมของทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

สามารถวิเคราะห์ผลเป็นรายข้อได้ดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติต่อการชมรายการข่าวของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการข่าวของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อการชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

2. ทัศนคติต่อการชมรายการสารคดีของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการสารคดีของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อการชมรายการสารคดีทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

3. ทัศนคติต่อการชมรายการรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬาของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.665 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬาของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ทัศนคติต่อการชมรายการเด็กและเยาวชนของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการเด็กและเยาวชนของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อการชมรายการเด็กและเยาวชนทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

5. ทัศนคติต่อการชมรายการเพื่อสุขภาพของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการชมรายการเพื่อสุขภาพของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อการชมรายการเพื่อสุขภาพทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

สมมติฐานข้อที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test โดยการใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบสมมติฐานใช้ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ความพึงพอใจ	ความพึงพอใจของผู้ชม						
	สถานีโทรทัศน์		สถานีโทรทัศน์		t	df	Sig.
	NBT		Thai PBS				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่							
คาดหวัง	3.20	.809	3.47	.807	-4.726**	279	.000
2. สาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปหรือไม่							
หรือไม่	3.26	.896	3.54	.802	-5.005**	279	.000
3. ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชม							
โดยรวม	3.24	.899	3.44	.801	-3.372**	279	.001
ความพึงพอใจรวม	3.23	.768	3.48	.685	-4.937**	279	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ความพึงพอใจโดยรวมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความพึงพอใจโดยรวมของผู้ชมรายการทาง สถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน โดยผู้ชมมีความ พึงพอใจรวมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานี โทรทัศน์ NBT เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ของผู้ชมรายการ ทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ของผู้ชมรายการทางสถานี โทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวังของ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานีโทรทัศน์ NBT

2. ความพึงพอใจต่อสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่างับเวลาที่เสียไป ของผู้ชม รายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความพึงพอใจต่อสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่างับเวลาที่เสียไป ของผู้ชม รายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจต่อสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์ คุ้มค่างับเวลาที่เสียไปของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานี โทรทัศน์ NBT

3. ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทาง สถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความพึงพอใจโดยรวมต่อ รายการโทรทัศน์ที่ชมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจโดยรวมต่อ รายการโทรทัศน์ที่ชมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่า สถานีโทรทัศน์ NBT

สมมติฐานข้อที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : แนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test โดยการใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบสมมติฐานใช้ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ N B T และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

แนวโน้มพฤติกรรม	แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชม						
	สถานีโทรทัศน์		สถานีโทรทัศน์		t	df	Sig.
	NBT		Thai PBS				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ผู้ชมมีแนวโน้มจะชมรายการของทางสถานีเพิ่มมากขึ้นหรือลดลง	3.13	.916	3.39	.777	-4.479**	279	.000
2. ผู้ชมจะแนะนำให้เพื่อนชมรายการของทางสถานี	3.03	.982	3.33	.888	-5.230**	279	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การทดสอบค่าสถิติ Paired t-test สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1. แนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

2. แนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT

สมมติฐานข้อที่ 6 ทศนคติของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติของผู้ชมรายการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ทศนคติของผู้ชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) และการทดสอบสมมติฐานใช้ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ทัศนคติ	ความพึงพอใจ					
	สถานีโทรทัศน์			สถานีโทรทัศน์		
	NBT			Thai PBS		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติต่อรายการ						
1. รายการข่าว	.438**	.000	ปานกลาง	.442**	.000	ปานกลาง
2. รายการสารคดี	.373**	.000	ต่ำ	.467**	.000	ปานกลาง
3. รายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา	.446**	.000	ปานกลาง	.174**	.000	ต่ำมาก
4. รายการเด็กและเยาวชน	.422**	.000	ปานกลาง	.304**	.000	ต่ำ
5. รายการเพื่อสุขภาพ	.469**	.000	ปานกลาง	.381**	.000	ต่ำ
6. รายการบันเทิงและท่องเที่ยว	.487**	.000	ปานกลาง	.396**	.000	ต่ำ
7. รายการศิลปวัฒนธรรม	.487**	.000	ปานกลาง	.363**	.000	ต่ำ
ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ						
8. ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	.447**	.000	ปานกลาง	.474**	.000	ปานกลาง
9. ความหลากหลายของรายการ	.569**	.000	ปานกลาง	.558**	.000	ปานกลาง
10. ความแปลกใหม่ของรายการ	.552**	.000	ปานกลาง	.519**	.000	ปานกลาง
11. สาระที่ได้จากการรับชม	.650**	.000	สูง	.541**	.000	ปานกลาง
12. ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	.516**	.000	ปานกลาง	.525**	.000	ปานกลาง
13. พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	.567**	.000	ปานกลาง	.509**	.000	ปานกลาง
14. ความคมชัดของภาพและเสียง	.398**	.000	ต่ำ	.433**	.000	ปานกลาง
15. ความบันเทิงที่ได้รับ	.600**	.000	ปานกลาง	.541**	.000	ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ทัศนคติต่อรายการข่าวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการข่าวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.438 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการข่าวมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.2 ทัศนคติต่อรายการสารคดีกับความพึงพอใจของผู้ชม ต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการสารคดีกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.373 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการสารคดีมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับต่ำ

1.3 ทัศนคติต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬากับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬากับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.446 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬามากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.4 ทักษะคิดต่อรายการเด็กและเยาวชนกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อรายการเด็กและเยาวชนกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.422 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อรายการเด็กและเยาวชนมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.5 ทักษะคิดต่อรายการเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อรายการเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.469 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อรายการเพื่อสุขภาพมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.6 ทักษะคิดต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.487 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.7 ทักษะคิดต่อรายการศิลปวัฒนธรรมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อรายการศิลปวัฒนธรรมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.487 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อรายการศิลปวัฒนธรรมมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.8 ทศนคติต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์กับความพึงพอใจของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์กับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.447 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มาก จะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.9 ทศนคติต่อความหลากหลายของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความหลากหลายของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.569 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความหลากหลายของรายการมาก จะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.10 ทศนคติต่อความแปลกใหม่ของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความแปลกใหม่ของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.552 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ของรายการมาก จะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.11 ทศนคติต่อสาระที่ได้จากการรับชมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อสาระที่ได้จากการรับชมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.650 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อสาระที่ได้จากการรับชมมาก จะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับสูง

1.12 ทักษะคิดต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.516 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.13 ทักษะคิดต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.567 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

1.14 ทักษะคิดต่อความคมชัดของภาพและเสียงกับความพึงพอใจ ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อความคมชัดของภาพและเสียงกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.398 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อความคมชัดของภาพและเสียงมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับต่ำ

1.15 ทักษะคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับกับความพึงพอใจ ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.600 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อความบันเทิงที่ได้รับมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1 ทัศนคติต่อรายการข่าวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการข่าวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.442 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการข่าวมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.2 ทัศนคติต่อรายการสารคดีกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการสารคดีกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.467 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการสารคดีมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.3 ทัศนคติต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬากับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬากับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.174 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬามากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับต่ำ

2.4 ทัศนคติต่อรายการเด็กและเยาวชนกับความพึงพอใจของผู้ชม ต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อรายการเด็กและเยาวชนกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.304 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทัศนคติที่ดีต่อรายการเด็กและเยาวชนมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับต่ำ

2.5 ทศนคติต่อรายการเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อรายการเพื่อสุขภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.381 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อรายการเพื่อสุขภาพมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับต่ำ

2.6 ทศนคติต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชม ต่อทางสถานี โทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.396 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อรายการบันเทิงและท่องเที่ยวมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับต่ำ

2.7 ทศนคติต่อรายการศิลปวัฒนธรรมกับความพึงพอใจของผู้ชม ต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อรายการศิลปวัฒนธรรมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.363 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อรายการศิลปวัฒนธรรมมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับต่ำ

2.8 ทศนคติต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์กับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์กับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.474 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์มากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.9 ทศนคติต่อความหลากหลายของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความหลากหลายของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.558 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความหลากหลายของรายการมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.10 ทศนคติต่อความแปลกใหม่ของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อความแปลกใหม่ของรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.519 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ของรายการมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.11 ทศนคติต่อสาระที่ได้จากการรับชมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อสาระที่ได้จากการรับชมกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.541 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อสาระที่ได้จากการรับชมมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.12 ทศนคติต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.525 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทศนคติที่ดีต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.13 ทักษะคิดต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.509 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อพิธีกรและผู้ดำเนินรายการมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.14 ทักษะคิดต่อความคมชัดของภาพและเสียงกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อความคมชัดของภาพและเสียงกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.433 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อความคมชัดของภาพและเสียงมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.15 ทักษะคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับกับความพึงพอใจ ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.541 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้ชมรายการมีทักษะคิดที่ดีต่อความบันเทิงที่ได้รับมากจะมีความพึงพอใจต่อสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อที่ 7 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) และการทดสอบสมมติฐานใช้ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. น้อยกว่า 0.10 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 1 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ความพึงพอใจ	แนวโน้มพฤติกรรม					
	สถานีโทรทัศน์ NBT			สถานีโทรทัศน์ Thai PBS		
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1. ความพึงพอใจเปรียบเทียบกับ การที่คาดหวัง	.677**	.000	สูง	.604**	.000	ปานกลาง
2. สาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับ เวลาที่เสียไป	.680**	.000	สูง	.611**	.000	สูง
3. ความพึงพอใจโดยรวมต่อ รายการที่ชม	.704**	.000	สูง	.625**	.000	สูง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับแนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวังกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวังกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.677 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวังมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับสูง

1.2 ความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไปกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไปกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.680 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคําค่ากับเวลาที่เสียไปมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับสูง

1.3 ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.704 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อสถานีโทรทัศน์ NBT มากขึ้นในระดับสูง

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับแนวโน้มพฤติกรรมต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1 ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับ การที่คาดหวังกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับ การที่คาดหวัง กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.604 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับ การที่คาดหวังมากจะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับปานกลาง

2.2 ความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่ากับเวลาที่เสียไปกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่ากับเวลาที่เสียไป กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.611 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค่ากับเวลาที่เสียไปมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับสูง

2.3 ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.625 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง กล่าวคือ ถ้ามีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมมาก จะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการรับชมและแนะนำให้เพื่อนชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากขึ้นในระดับสูง

ตาราง 32 แสดงสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
1.1 เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t - test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.2 อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.3 อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.4 ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t - test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
1.5 สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t - test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
1.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
2.1 เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t - test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.2 อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมค้ำค่ากับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
2.3 อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคืบค้ำกับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.4 ระดับการศึกษาของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคืบค้ำกับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.5 สถานภาพสมรสของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	t – test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคืบค้ำกับเวลาที่เสียไป	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	t – test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับเวลาที่คาดหวัง	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคืบค้ำกับเวลาที่เสียไป	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	One – Way ANOVA	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
3. ทักษะการคิดของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านรายการข่าว	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการสารคดี	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการกีฬา ถ่ายทอดสดกีฬา	Paired t-test	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเด็กและเยาวชน	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเพื่อสุขภาพ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการบันเทิงและท่องเที่ยว	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการศิลปวัฒนธรรม	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความหลากหลายของรายการ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความแปลกใหม่ของรายการ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- สารที่ได้จากการรับชม	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความคมชัดของภาพและเสียง	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความบันเทิงที่ได้รับ	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสารที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
5. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน		
- ด้านพฤติกรรมในการชมรายการทางสถานี	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานี	Paired t-test	สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. ทักษะคดีของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร		
6.1 ทักษะคดีของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานคร		
- ด้านรายการข่าว	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการสารคดี	Pearson correlation	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการกีฬา ถ่ายทอดสดกีฬา	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเด็กและเยาวชน	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเพื่อสุขภาพ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการบันเทิงและท่องเที่ยว	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการศิลปวัฒนธรรม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความหลากหลายของรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความแปลกใหม่ของรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- สาระที่ได้จากการรับชม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความคมชัดของภาพและเสียง	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความบันเทิงที่ได้รับ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
6.2 ทศนคติของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร		
- ด้านรายการข่าว	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการสารคดี	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการกีฬา ถ่ายทอดสดกีฬา	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเด็กและเยาวชน	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการเพื่อสุขภาพ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการบันเทิงและท่องเที่ยว	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านรายการศิลปวัฒนธรรม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความหลากหลายของรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความแปลกใหม่ของรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- สาระที่ได้จากการรับชม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความคมชัดของภาพและเสียง	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ความบันเทิงที่ได้รับ	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
7. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร		
7.1 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานคร		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไป	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
7.2 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร		
- ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน
- ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม	Pearson correlation	สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมรายการ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรม ต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
5. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS
6. เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวางนโยบายบริหารสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดรายการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม
2. เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

สมมติฐานในการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
3. ทักษะคดีของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
5. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
6. ทักษะคดีของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร
7. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการเปรียบเทียบผลการศึกษาทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ทั้งเพศชาย และเพศหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ทั้งเพศชาย และเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง แบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546: 74) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% โดยความผิดพลาดไม่เกิน 10% เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจต้องเป็นผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 2 สถานี จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 271 คน และเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง 9 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 280 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่มการปกครองตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก
2. กลุ่มนุรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตบึงกุ่ม เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบางกะปิ และเขตวังทองหลาง
3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว
4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา
5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตบางแค
6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ และเขตหนองแขม

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างเขตแต่ละเขตจากกลุ่มการปกครองดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มจับสลากกลุ่มละ 1 เขต ได้จำนวน 6 เขต ดังนี้ เขตสัมพันธวงศ์ เขตจตุจักร เขตลาดกระบัง เขตคลองเตย เขตจอมทอง และเขตตลิ่งชัน

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนตัวอย่างจากแต่ละเขตตามขั้นตอนที่ 1 เขตละเท่า ๆ กัน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเลือกแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน เป็นคำถามชนิดปลายปิดและมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการ ที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านทัศนคติต่อรายการ จำนวน 7 ข้อ และด้านทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ จำนวน 8 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นรูปแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นการวัดข้อมูลประเภทสเกลอันดับ (Interval Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ชมรายการที่มีต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS จำนวน 3 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นรูปแบบ ซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) เป็นการวัดข้อมูลประเภทสเกลอันดับ (Interval Scale)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS โดยแบบสอบถาม เป็นรูปแบบซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) เป็นการวัดข้อมูลประเภทสเกลอันดับ (Interval Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเพื่อจะสามารถชี้แจงข้อสงสัยของผู้ตอบแบบสอบถามได้ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แจกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามกำหนดไว้ล่วงหน้า การประมวลผลข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for the Social Sciences หรือ SPSS)

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาหาความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เสนอผลเป็นร้อยละ (Percentage)

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6. นำแบบสอบถามตอนที่ 4 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ เสนอผลเป็นค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) จัดเป็นหมวดหมู่และเพื่อทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีทางสถิติ t – test สำหรับตัวแปร ที่แบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส

2.2 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีทางสถิติ (One-way Analysis of variance : F- test) สำหรับตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ 0.05

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติ Paired t-test เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์

NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานครและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.4 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation coefficient) หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการกับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับแนวโน้มพฤติกรรม การชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัยค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยค้นคว้าได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

เพศ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9

อายุ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 21 - 30 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 อายุ 51 - 60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตามลำดับ

อาชีพ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน /นิสิต /นักศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพโสด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมาเป็นผู้มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และเป็นผู้มีสถานภาพหม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า

ทัศนคติต่อรายการโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมทางของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการข่าว รายการสารคดี รายการกีฬา/ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39, 3.25, 3.07, 3.01, 2.92, 2.91 และ 3.05 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้านความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ สารที่ได้จากการรับชม และความคมชัดของภาพและเสียง ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.46 และ 3.43 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้านความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความบันเทิงที่ได้รับ สถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10, 3.01, 3.31, 3.24 และ 3.10 ตามลำดับ

ส่วนทัศนคติต่อรายการโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอโดยรวมทางของ

ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการข่าว รายการสารคดี ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และ 3.60 ตามลำดับ

ผู้ชมมีทัศนคติต่อรายการกีฬา/ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว รายการศิลปวัฒนธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 , 3.37 , 3.22 , 3.33 และ 3.30 ตามลำดับ

ส่วนผู้ชมมีทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้าน ความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ สารที่ได้จากการรับชม ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความคมชัดของภาพและเสียง ความบันเทิงที่ได้รับ ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 , 3.54 , 3.43 , 3.72 , 3.44 , 3.43 , 3.67 และ 3.45 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับ มีความพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20, 3.26 และ 3.24 ตามลำดับ

ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47, 3.54 และ 3.44 ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า

ผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมจะชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในระดับเท่าเดิม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และผู้ชมจะแนะนำให้เพื่อนชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมจะชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในระดับเท่าเดิม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และผู้ชมจะแนะนำให้เพื่อนชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

เพศ

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

เพศ

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค้ำกับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศของผู้ชมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค้ำกับเวลาที่เสียไป ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความ พึ่งพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ด้านสาระที่ได้จากการชมคัมค้ำกับเวลาที่เสียไปแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพของผู้ชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ทักษะของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1. ทักษะต่อการชมรายการข่าวของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ทักษะต่อการชมรายการสารคดีของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการสารคดีทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ทักษะต่อการชมรายการรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬาของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ทักษะต่อการชมรายการเด็กและเยาวชนของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการเด็กและเยาวชนทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ทักษะต่อการชมรายการเพื่อสุขภาพของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการเพื่อสุขภาพทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ทักษะต่อการชมรายการบันเทิงและท่องเที่ยวของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการบันเทิงและท่องเที่ยวทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ทักษะต่อการชมรายการศิลปวัฒนธรรมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อการชมรายการศิลปวัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ทักษะต่อความเร็วทันต่อเหตุการณ์ของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะต่อ

ความเร็วทันต่อเหตุการณ์ทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ทักษะการคิดวิเคราะห์ความหลากหลายของรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะการคิดวิเคราะห์ความหลากหลายของรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ทักษะการคิดต่อความแปลกใหม่ของรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะการคิดต่อความแปลกใหม่ของรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ทักษะการติดต่อสื่อสารที่ได้จากการรับชมของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะการติดต่อสื่อสารที่ได้จากการรับชมทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. ทักษะการคิดต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ชมมีทักษะการคิดต่อช่วงเวลาในการแพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

13. ทักษะการคิดต่อพิธีกรรมและผู้ดำเนินรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะการคิดต่อพิธีกรรมและผู้ดำเนินรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

14. ทศนคติดต่อนความคมชัดของภาพและเสียงของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทัศนคติต่อความคมชัดของภาพและเสียงทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

15. ทักษะการคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับจากผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีทักษะการคิดต่อความบันเทิงที่ได้รับทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ดีกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1. ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวังของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวังของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจต่อสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่างับเวลาที่เสียไปของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจต่อสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่างับเวลาที่เสียไปของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชม ของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1. แนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการของผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมที่ผู้ชมจะแนะนำเพื่อนให้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มากกว่าทางสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 ทักษะของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

NBT

ทัศนคติต่อรายการข่าว รายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว และรายการศิลปวัฒนธรรม ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรายการสารคดีของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ ด้านความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ และความบันเทิงที่ได้รับของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ ด้านสาระที่ได้จากการรับชมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอ ด้านความคมชัดของภาพและเสียงของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ NBT มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

Thai PBS

ทัศนคติต่อรายการข่าว และรายการสารคดีของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว และรายการศิลปวัฒนธรรม ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา ของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับต่ำมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ทัศนคติต่อรูปแบบการนำเสนอด้านความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ สารที่ได้จากการรับชม ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ ความคมชัดของภาพและเสียงและความบันเทิงที่ได้รับของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 7 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

NBT

ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวังกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ N B T มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ความพึงพอใจด้านสารที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไปกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ N B T มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ N B T มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

Thai PBS

ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับการที่คาดหวังกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ความพึงพอใจด้านสารที่ได้จากการชมคู่ค้ำกับเวลาที่เสียไปกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ความพึงพอใจด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมต่อทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่อภิปรายดังนี้

1. ผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 - 30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียน /นิสิต /นักศึกษา สถานภาพโสด มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิต มุราธาพิทย์. (2542) ศึกษาเรื่อง"ทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการตีสืบ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3" พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าชมรายการตีสืบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อรายการต่าง ๆ โดยรวมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความแตกต่างระหว่างทัศนคติของทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS โดยทัศนคติต่อรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลางส่วนทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี และทัศนคติต่อรายการสารคดีทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลางส่วนทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณี อธินันทนากร. (2546).ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อรายการข่าวของ Modernine Television" พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อรายการข่าวของ Modernine Television อยู่ในระดับดี ส่วนความแตกต่างรายข้ออาจเนื่องจากผู้ชมสามารถเลือกรับชมรายการประเภทเดียวกันได้หลากหลาย จึงทำให้มีทัศนคติที่แตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับ มีความพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ ส่วนผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวัง สารที่ได้จากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และความพึงพอใจโดยรวมทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับพึงพอใจ สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ระดับความพอใจของลูกค้านั้นเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์ และความคาดหวังของบุคคล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541: 44-48)

4. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS โดยผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมจะชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในระดับเท่าเดิม และผู้ชมจะแนะนำให้เพื่อนชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับไม่แน่ใจ อาจเนื่องจากช่วงระยะเวลาในการทำวิจัยเป็นช่วงที่ทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 2 ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ยังไม่ถึงปี จึงทำให้ผู้ชมอยู่ในช่วงการศึกษารายการต่าง ๆ อยู่

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

5. 1 ผลจากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ชมที่เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับรายการที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อาจเพราะเพศชายและเพศหญิงในปัจจุบันมีบทบาททางสังคมที่เท่าเทียมกัน จึงมีความต้องการการตอบสนองให้เกิดความพึงพอใจทางสังคมเหมือนกัน อีกทั้งรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS มีการนำเสนอรูปแบบและรายการที่หลากหลาย ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการได้ครอบคลุมทั้งเพศชายและเพศหญิง

ผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม สอดคล้องกับ ยุกต บุญจริงศิริกิจ. (2543. น. 55) การใช้สื่อของเด็กวัยรุ่น และผู้ใหญ่ แตกต่างกัน โดยเด็กจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง วัยรุ่นจะชอบฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์ และผู้ใหญ่มีการเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์มากพอ ๆ กัน แต่อายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง แต่การดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีเวลาว่างมากขึ้น ซึ่งคนอายุมากมักจะใช้สื่อนิตยสารเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง

ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน โดยผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความพึงพอใจต่อรายการที่ชมน้อยกว่านักเรียน / นิสิต / นักศึกษา และอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพอิสระ อาจเนื่องจากพนักงานเอกชนมีสภาพการทำงานที่แข่งขันกันสูงมาก ทำให้มีเวลาว่างในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์น้อย จึงต้องการเลือกชมรายการที่ตนเองต้องการเท่านั้น

ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชมไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ปัจจุบันการผลิตรายการและการนำเสนอรายการของสื่อมวลชนมีเนื้อหาสาระครอบคลุมกับทุกกลุ่มเป้าหมาย และได้ใช้ภาพเคลื่อนไหวและเสียงเป็นสื่อหลักมากกว่าตัวหนังสือทำให้ผู้ชมระดับการศึกษาที่ต่ำสามารถเข้าใจได้ง่ายเหมือนกับผู้ชมที่มีระดับการศึกษาสูง จึงทำให้เกิดความแตกต่างในด้านความพึงพอใจ

ผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT ไม่แตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของธิติมา ปิยะศิริศิลป์ (2544) “ศึกษาพฤติกรรม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี” พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีผลกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และไม่มีผลกับความพึงพอใจโดยรวม ส่วนความพึงพอใจในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS แตกต่างกัน ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง อาจเนื่องจากผู้ชมนั้นมีการเปรียบเทียบทีวีสาธารณะของไทยกับทีวีสาธารณะในต่างประเทศ

ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ในการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ด้านความพึงพอใจเปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการที่ชม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS เป็นสื่อโทรทัศน์ที่ผู้ชมไม่เสียค่าใช้จ่ายในการรับชม จึงไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับชม

5.2 ผลจากการศึกษาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า มีความแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนโยบายในการดำเนินงานของสถานีที่แตกต่างกันทำให้ผู้ชมรายการมีทัศนคติที่แตกต่างกัน โดยสถานีโทรทัศน์ NBT ผู้ชมจะมองว่าเป็นสื่อของรัฐ ส่วนสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ผู้ชมจะมองว่าเป็นสื่อสาธารณะ

5.3 ผลจากการศึกษาความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า มีความแตกต่างกันด้านความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับราคาที่คาดหวัง ด้านสาระที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป และด้านความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ชม สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ระดับความพอใจของลูกค้าเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 44-48)

5.4 ผลจากการศึกษาความแตกต่างระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่า มีความแตกต่างกันด้านผู้ชมมีแนวโน้มจะชมรายการของทางสถานีเพิ่มมากขึ้นหรือลดลง และด้านผู้ชมจะแนะนำให้ผู้ชมรายการของทางสถานีโทรทัศน์ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชวรัตน์ ชาญชัย. (2537) ผู้รับสารมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารตามแบบเฉพาะของแต่ละคนแตกต่างกันไป แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อนั้นเกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการ

5.5 ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติกับความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชิต มุราธาพิทย์. (2542) ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการตีสืบ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3" พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการชมรายการอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากการชมเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและความบันเทิงมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อให้ได้รับข่าวสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ทันโลก

5.6 ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ของความพึงพอใจกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS พบว่ามีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติมา ปิยะศิริศิลป์. (2544) ศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี" พบว่า พฤติกรรมด้านความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม และพฤติกรรมการรับชม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ซึ่งสรุปได้ว่าถ้าผู้ชมมีความพึงพอใจมากก็จะมีแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมที่มากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. กลุ่มเป้าหมายหลักที่ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 - 30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา สถานภาพโสด มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ดังนั้นทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ควรวางกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เพื่อเป็นพัฒนาเรตติ้งของทางสถานีต่อไป

2. ทักษะของผู้ชมรายการที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

2.1 ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ NBT ควรปรับปรุงและพัฒนารายการ เช่น รายการข่าว รายการสารคดี รายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว และรายการศิลปวัฒนธรรม ให้ดีขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ชมต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง และควรปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอให้ดีขึ้น เช่น ความหลากหลายของรายการ ความแปลกใหม่ของรายการ ช่วงเวลาในการแพร่ภาพ พิธีกรและผู้ดำเนินรายการ และความบันเทิงที่ได้รับ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ชมต่อการนำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ควรปรับปรุงและพัฒนารายการ เช่น รายการกีฬา / ถ่ายทอดสดกีฬา รายการเด็กและเยาวชน รายการเพื่อสุขภาพ รายการบันเทิงและท่องเที่ยว และรายการศิลปวัฒนธรรม ให้ดีขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ชมต่อรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะของผู้ชมต่อการนำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดีอยู่แล้วทุกด้าน ควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และพัฒนาต่อไปให้ไปสู่ระดับดีมาก

3. ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

3.1 ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ NBT ควรปรับปรุงมาตรฐานการผลิตรายการโทรทัศน์ให้ตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมเกิดความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์และได้รับสาระจากการรับชมคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับเฉย ๆ

3.2 ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ควรรักษามาตรฐานการผลิตรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันไว้และพัฒนาต่อไปเพื่อนำไปสู่ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้ชมมีแนวโน้มพฤติกรรมการชมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับพึงพอใจ

4. ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ NBT ควรปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอให้ดีขึ้นเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับทางสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า พบว่า ทักษะต่อรายการของสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ส่วนทักษะต่อรูปแบบการนำเสนอของสถานีโทรทัศน์ NBT อยู่ในระดับปานกลาง และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ๆ เพิ่มเติม จะทำให้รู้ถึงทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมได้ครบถ้วน เพื่อจะได้นำมาวางแผนการพัฒนาสถานีโทรทัศน์ต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยกลยุทธ์ในการขึ้นทางการตลาดเพื่อทำให้ผู้ชมสนใจชมรายการต่าง ๆ ของทางสถานีโทรทัศน์มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2544). *การวิเคราะห์สถิติ สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ฉบับปรับปรุงใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. (2537). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ชูศักดิ์ รองสวัสดิ์. (2537). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหารายการมอต่างมุมกับทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการมอต่างมุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ธิติมา ปิยะศิริศิลป์. (2544). *ศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี*. วิทยานิพนธ์ วส.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นันทวัฒน์ เพชรรักษ์. (2546). *ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์ต่างประเทศผ่านยูทูปีซีเคเบิลทีวีในเขตกรุงเทพฯ*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). *วิธีการทางสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยศาสตร์.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2546). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- พีระ จิระโสภณ. (2538). *หลักและทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 11*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ภิรมย์ เจริญผล. (2538). *ทัศนคติของคนไร้ที่พึ่งต่อการมีอาชีพในสถานสงเคราะห์ชายและหญิง ัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี*. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิสิทธ์วัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ. วีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ.อาร์.บีซีเนส เพรส.
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2547). *รูปแบบรายการโทรทัศน์*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา www.bmaeducation.in.th วันที่สืบค้น 31 สิงหาคม 2547.
- สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (N B T). *ประวัติความเป็นมา*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://nbtv.prd.go.th/th/viewpage.php> วันที่สืบค้น 20 มิถุนายน 2551.
- สุนี อธินันทนากร. (2546). *ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อรายการข่าวของ Modernine Television ในเขตกรุงเทพฯ*. สารนิพนธ์ บธม. (การตลาด) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การตลาดเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท วีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.
- อดุลย์ จตุรงค์กุล. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนุชิต มุรธาทิพย์. (2 5 4 2) . *ทัศนคติ ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้ชมรายการดีสิบ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 วิทยานิพนธ์ ว.ส.ม. (วิชาการสื่อสารมวลชน)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งประเทศไทย (Thai PBS). *ประวัติความเป็นมา*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.thaipbs.or.th/index.php> วันที่สืบค้น 20 มิถุนายน 2551.
- Dominick, Joseph R. (1993). *The Dynamics of Mass Communication*. Fourth Edition. New York: McGraw-Hill, Inc.
- McNelly, J. T, R. Bush, and M.E. Bishop (1968). "Cosmopolitan media usage in the Diffusion of international affairs new." *Journalism Quarterly* 45,349-358.
- Palmgreen P., and J.D. Rayburn (1979). "Use and gratifications and exposure to public television: a discrepancy approach." *Communication Research* 6: 155-188.
- Schramm, W. and D.White. (1949). *age, education, economic status: factors in news paper reading*. *Journalism Quarterly* 26: 149-162.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT กับ Thai PBS

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการช่วยตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และการนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของผู้ชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT กับ Thai PBS

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT กับ Thai PBS

ส่วนที่ 4 แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT กับ Thai PBS

*** กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

() 21 - 30 ปี

() 31 - 40 ปี

() 41 - 50 ปี

() 51 - 60 ปี

() 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา

() ประกอบธุรกิจส่วนตัว

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส / อยู่ด้วยกัน

() หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

6. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

() 10,001 - 15,000 บาท

() 15,001 - 20,000 บาท

() 20,001 - 25,000 บาท

() 25,001 บาทขึ้นไป

[illegible]

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการชมรายการที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 คะแนน หมายถึง มากกว่าที่คาดหวังไว้อย่างมาก/คุ้มค่าอย่างมาก/พอใจอย่างมาก

4 คะแนน หมายถึง มากกว่าที่คาดหวัง/คุ้มค่า/พอใจ

3 คะแนน หมายถึง เท่ากับที่คาดหวัง/ไม่แน่ใจ/เฉย ๆ

2 คะแนน หมายถึง ต่ำกว่าที่คาดหวัง/ไม่คุ้มค่า/ไม่พอใจ

1 คะแนน หมายถึง ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้อย่างมาก/ไม่คุ้มค่าอย่างมาก/ไม่พอใจอย่างมาก

ความพึงพอใจ	สถานีโทรทัศน์ NBT					สถานีโทรทัศน์ Thai PBS				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.ความพึงพอใจต่อการชมรายการโทรทัศน์เปรียบเทียบกับการที่คาดหวังของท่าน	มากกว่าที่ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้อย่างมาก					มากกว่าที่ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้อย่างมาก				
2.สาระที่ท่านได้จากการชมรายการโทรทัศน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปหรือไม่	คุ้มค่า ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่คุ้มค่า อย่างมาก					คุ้มค่า ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่คุ้มค่า อย่างมาก				
3.ความพึงพอใจโดยรวมต่อรายการโทรทัศน์ที่ท่านชม	พอใจ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่พอใจ อย่างมาก					พอใจ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่พอใจ อย่างมาก				

ตอนที่ 4 แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ NBT และสถานีโทรทัศน์ Thai PBS

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

5 คะแนน หมายถึง เพิ่มขึ้นอย่างมาก/แนะนำแน่นอน

4 คะแนน หมายถึง เพิ่มขึ้น/แนะนำ

3 คะแนน หมายถึง เท่าเดิม/ไม่แน่ใจ

2 คะแนน หมายถึง ลดลง/ไม่แนะนำ

1 คะแนน หมายถึง ลดลงอย่างมาก/ไม่แนะนำแน่นอน

แนวโน้มพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ในอนาคต	สถานีโทรทัศน์ NBT					สถานีโทรทัศน์ Thai PBS				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.ท่านมีแนวโน้มจะชมรายการของทางสถานีเพิ่มมากขึ้นหรือลดลง	เพิ่มขึ้น ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ลดลง อย่างมาก					เพิ่มขึ้น ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ลดลง อย่างมาก				
2.ท่านจะแนะนำให้เพื่อนของท่านชมรายการของทางสถานีหรือไม่	แนะนำ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่แนะนำ อย่างแน่นอน					แนะนำ ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ไม่แนะนำ อย่างแน่นอน				

ขอขอบคุณสำหรับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ
และหนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์
อาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุณิสร์
รองประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
ภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ศธ 0519.12/ **11542**

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๙ ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์

เนื่องด้วย นายการุณ ฐนกรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรม ของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขต กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรม ของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขต กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายการุณ ฐนกรวงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-455-4373

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 11541

วันที่ 29 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายการุณ ฐนกรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจ และแนวโน้มพฤติกรรม ของผู้ชมรายการโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐ์ กุลิสรณ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามการเปรียบเทียบทัศนคติ ความพึงพอใจและแนวโน้มพฤติกรรม ของผู้ชมรายการ โทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์ NBT และ THAI PBS ในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายการุณ ฐนกรวงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นายการุณ ชื่นกรวงศ์
เกิดวันที่	13 สิงหาคม พุทธศักราช 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 1/69 ถนนบางขุนเทียน แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	บริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอก ระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
พ.ศ. 2552	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอก การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ